

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

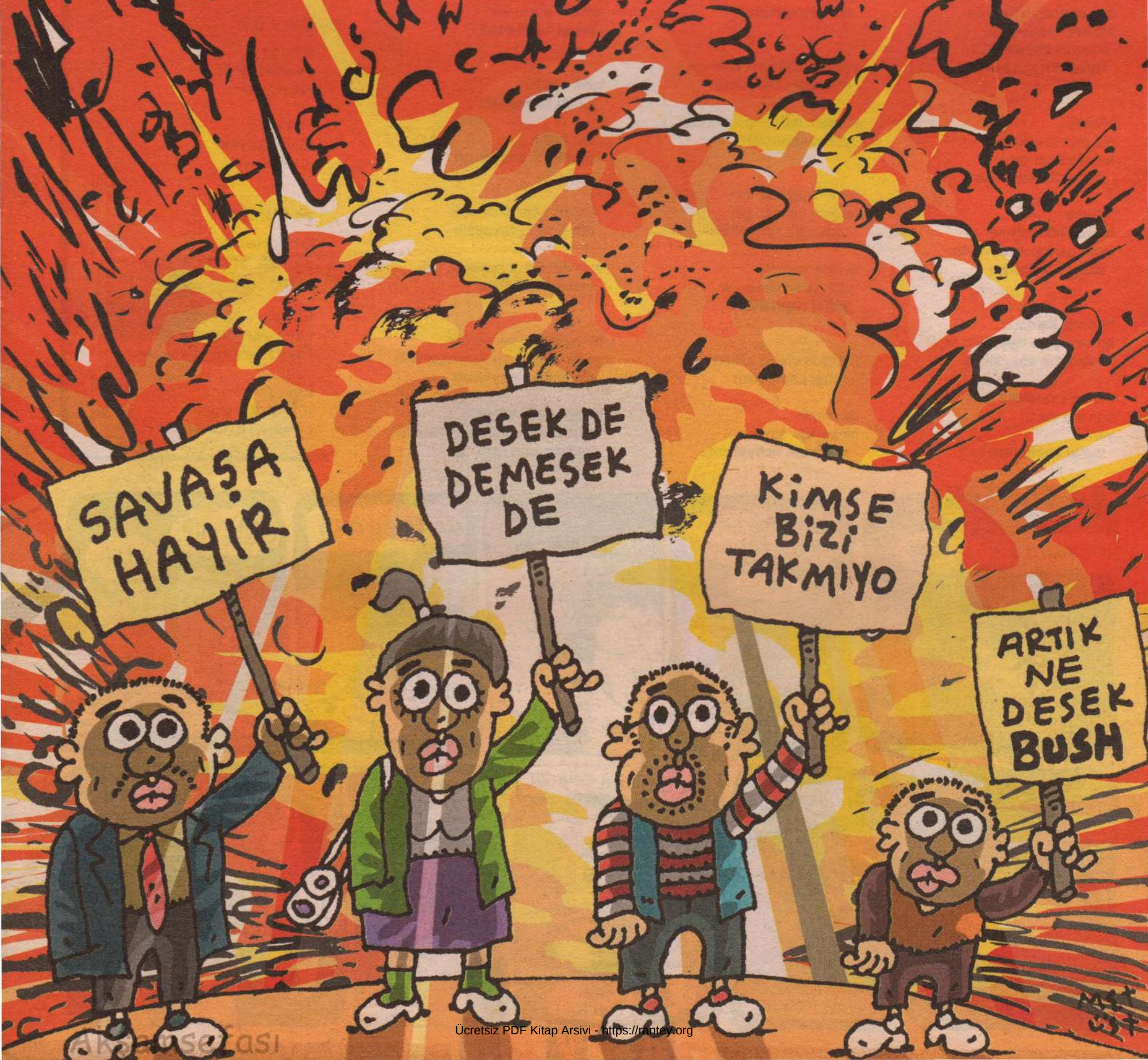
9 771303 944001
9-0-0hnb-EDET N351

haftalık paldır kültür dergisi

6

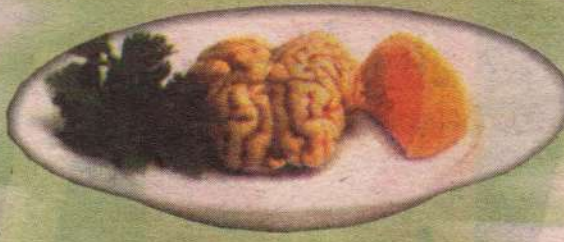
HAYVAN

21 Mart Cuma • Sayı: 2003/06 • Fiyatı: 800.000 TL. (KDV Dahil)

akıl kapitalist yürek sosyalist

MET ÜST

beş parmağın beşi de
birbirine benzemez
-aralarını açalım-
vahşi kapitalizm

beş parmağın beşi de
birbirine benzemez
-aralarını bulalım-
romantik sosyalizm

kasaba
mihnet edeceğime
keser zikimi yerim
romantik sosyalizm

kasaba
mihnet edeceğime
gider bakkal ile sevişirim
vahşi kapitalizm

hepimiz kardeşiz
bu savaş ne diye
romantik sosyalizm

hepimiz kardeşiz
bok mu var
yani
vahşi kapitalizm

mutlu aşk yoktur
romantik sosyalizm

komple muamele
vardır
vahşi kapitalizm

yaşasın halkların kardeşliği
romantik sosyalizm

yaşasın halkların kalleşliği
vahşi kapitalizm

birimiz hepimiz için
hepimiz birimiz için
romantik sosyalizm

birimiz hepimiz
hepimiz en irimiz için
vahşi kapitalizm

futbolda ofsayt kaldırılınsın
vahşi kapitalizm

üç ofsayt
bir penaltı sayılınsın
romantik sosyalizm

dünyada on milyar
güzel insan var
romantik sosyalizm

dünyada on milyar
tüketici adayı var
vahşi kapitalizm

vakit nakittir
vahşi kapitalizm

vakit likittir
romantik sosyalizm

yenildik ama ezilmedik
romantik sosyalizm

öyle de kodak böyle de fuji
vahşi kapitalizm

bir ağaç gibi tek ve hür
ve bir orman gibi kardeşçesine
romantik sosyalizm

bir ağaç gibi tek ve hür
ve bir orman gibi hepsi kereste
vahşi kapitalizm

gazozuna şiirler

İSİM

ne güzel bi isim
orhan seyfi
orhon
ismi

'geldik
bulamadık
yine geleceğiz'
gibi

ÖNSÖZ

hayatta
muvaffak
olamadım

sanatta
kuv vakvak
oldum

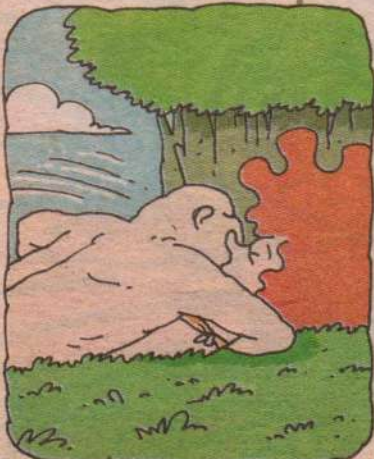
MERAM

yükselmek için
ağırlık atmak
lazım

biliyorum..
görüyorum..
fakat yapamıyorum

her şeyi
içime atıyorum..
ondan şişmanlıyorum

AH TARZAN yiğit özgür

Tüy ve Buğu

Sen benim tüylenmiş yerlerimin konuğu
Sen ki pencereimde donmuş o buğusun
- incesu pazarına yolun düştü mü hiç?
Ne ilgisi var deme, sen o renklersin
O damar damar domates, patlıcan moru
Bağırtısı Kürt Halil'in, birdenbire patlayan...

Oturdum, yağmuru içime doldurdum bu akşam
Sanki bir şey olmadı, biraz gözlerim söndü
Onlar dağlanan gönlümün dünyaya açılan yanı
Baktım baktım seni gördüm, baktım baktım sen
Sen benim tüylenmiş yerlerimin konuğu
- Buharlı trenler çağına yetişebildin mi?
Üşüye üşüye kömür ayazında kavruldu tarlalarım
Ne ilgisi var deme.. Yapayalnız kaldım

AHMET ERHAN

Oynat Hayatçıgım

metüst

ALO00000!

HAYVAN

'dan Ariyoruz

EVREN
BARIN

Alo, Jülide Kural'la mı görüşüyoruz?
- Evet benim.
Neler yapıyorsunuz?
- Ateş Tiyatrosu adında yeni bir tiyatro kurduk. 28 Mart'ta saat

20:00'de Şişli Etfal Hastanesi'nin konferans salonunda prömiyer yapıyoruz.

Oyun ne üzerine?

- Adı, "Frida, Yaşasın Hayat"... Ressam Frida Kahlo'nun yaşamını konu alıyor. Ben Frida Kahlo'yu oynuyorum.

Neden F.K.'yu seçtiniz?

- F.K. sözü olan büyüü kadın kimliklerinden biri. Karanlık bir dünyaya barış, aşk, tutku diyebilen, bedensel parçalanmasına rağmen umudunu kaybetmiyor.

F.K.'yla ilgili bir filmde bugünlerde vizyona giriyor...

- İlginç bir rastlantı. Tamamen bir kaderbirliği oldu.

Dünya Tiyatrolar Günü için söylemek istedikleriniz...

- Dünya bir sahnedir diyoruz ama tragedyaalar oynamak istemiyoruz, bu sahnelerde barış sesinin yükselmesi temennimiz.

Teşekkür ederiz...

- Ben teşekkür ederim.

Alo, Tüketici Gazetesi mi?
- Evet, ben reklam koordinatörü İskender Aksoy.
Yayın amacınız?
- Marmara Bölgesinde sosyal amaç içerikli yayın yapıyoruz. Ekonomik

alım ve satım gücüne dayanan bir iletişim sağlıyor gazetemiz. Kişilerin, isteklerin birbiriyle örtüşmesinden oluşan alış ve satış ilişkisini gündeme getiriyoruz. 1995'ten beri yayın hayatındayız.

Tirajınızı öğrenebilir miyiz?

- 23.000

Fikir nereden çıktı?

- Yabancı sermayeyle kurulduk. Dünyada 23 benzerimiz var. Aynı konsept üzerinden ilan içerikli, kobi, küçük esnaf diyebileceğimiz ticarethaneler arasında köprü kuruyoruz. Ücretsiz seri ilan yayınlayan tek gazeteyiz.

Hangi ilanlar ücretsiz oluyor?

- Seri ilan dediğimiz, tüketici insanların ilanları. Diğer ticari ilanları asgari ücret rakamlarıyla fiyatlandırıyoruz.

Ekleme istedikleriniz...

- Türkiye çapında herkese hizmet vermek istiyoruz.

Teşekkürler...

- Biz teşekkür ederiz.

Umur Çocukları Vakfı'ndan Yusuf Kulca'yla mı görüşüyoruz?
- Benim, buyrun.
Tinerici çocuklar

tarafından gizli kamera protestosu gerçekleştirildi...

- Evet, bugüne kadar sokak çocukları hakkında yapılan haberlerin çoğu olumsuz yöndeydi. Arena programında yapılan haberin böyle bir şey olmadığı görülür.

Haber nasıldı?

- Çocukların sokaktan kurtulmasını sağlayacak nitelikte bir programdı. Bu olayın danışıklı dövüş olduğuna inanıyorum. Olayın arkasında başka bir şey olduğunu düşünüyorum.

Çocuklarla görüştünüz mü?

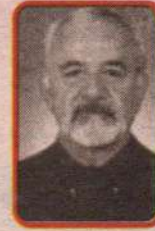
- Hayır, program ekibine de söyledik, çocukların yüzünü göstermediler. Hatta program kasetini eğitim amaçlı göstermek için istedik.

Peki gizli kamera olması...

- Çok önemli değil.

Peki teşekkür ederiz.

- Ben teşekkür ederim.

Alo, Tabibler Odası mı?
- Evet, ben Gencay Gürsoy.
Tabipler Odası'ndaki "Savaş Karşı Hekimler

Platformu"nun hedefleri neler?

- Savaşı engellemek üzere birçok etkinlik yapıyoruz. Savaş karşıtı eylemlere katılıyoruz.

Somut olarak ne yapıyorsunuz?

- Meclisteki doktor milletvekillerini tespit ettik. Onlara mesaj çektik, savaş fezlekesini imzalamamalarını istedik.

Kaç doktor var mecliste?

- Yirmi sekiz.

Savaş durumunda hekimler ne yapacak?

- Göçe karşı hazırlanıyoruz. Kızılay, iki çadır kent kurdu. Oraya ekip göndereceğiz.

Sağlık hizmetlerinin aksamaması için elimizden geleni yapacağız.

Teşekkür ederiz.

- Ben teşekkür ederim.

Alo altzine.net'ten Yekta Kopan'la mı görüşüyoruz?
- Evet, benim.
Yayın hayatına ne zaman başladınız?

- Altıncı yılımıza giriyoruz.

altzine.net nedir?

- altzine Murat Daltaban'ın bir tiyatro projesinin alt sayfası olarak hayata geçti. Sercan Şengül'ün tasarımıyla oluştu.

Bünyesinde kimler var?

- Sabit bir yazar kadrosu yok. altzine isimler veya imzalar çalışması değil, metinler ve görsel işler çalışması.

İnternetle edebiyat arasında nasıl bir ilişki var?

- İnternet, yeni okuma ve yazma biçimlerini geliştirmenin yanı sıra varolanı çoğaltmak, daha çok yere yaymak için iyi bir mecra. Dolayısıyla edebiyat da çoğaltıcı bir ortam.

Ekleme istedikleriniz...

- Kendi sözünü söyleyen bir çoğaltım ortamı olmasını diliyoruz.

Teşekkür ederiz.

- Ben teşekkür ederim.

Irak savaşı için Türkiye'ye gelen Amerikalılar, Mardin'i üs haline getirdi. Mardin, Kızıltepe, Nusaybin ve Viranşehir'de fabrikalar ve büyük binalar kiralarak yerleşen Amerikalı askerler için, bu bölgelerde olağanüstü hazırlıklar var. Hatta sırf Amerikalı askerlerin gideceği bir genelevin açılması bile gündeme geldi. Mardin Belediye Başkanı Abdülkadir Tutaşı ile Kızıltepe Belediye Başkanı Cihan Sincar gelişmeleri değerlendirdiler.

Mardin'de "Coni'lere Genelev" Gerginliği

Bizi de Kafalamaya Çalıştılar

Buranın milletvekilleri ve ağaları Amerikan askerleri için seferber olmuş durumda. Onlara iki büyük binayı ilk olarak AKP ve CHP'li Mardin milletvekilleri kiraladı. Onlardan cesaret alan ağalar da yerler kiralamaya başladı. Sımsarlar ortaya çıktı. Bütün fiyatlar iki katına çıktı. Bir de genelev mevzusu gündeme geldi. Diyarbakır'da bu işi yapan bir insan gelip valiliğe başvurmuş ve böyle bir talep iletilmiş. Mardin Valiliği ve Belediye Başkanı tavrı koymuşlar. Ama konu tekrar gündeme gelebilir. Fakat böyle bir şeye kesinlikle tavırlıyız ve izin vermeyeceğiz. Zaten halk çok tepkili. Arada bir Amerikalı askerler çıkıyorlar ve halktan tepki görüyorlar. Bize de yanaşmaya çalıştılar, haberler gönderdiler, yokladılar. Ama bizden kesin tavrı görünce, bir daha yanaşmadılar.

Cihan Sincar (Kızıltepe Belediye Başkanı)

Amerikalılar için Mardin'i Bozamayız

Burayı üs yapmışlar, yerler kiralarak yerleşmişler. Burada olmayan şeyler, Amerikalı askerler için getirilemez. Örneğin genelev açma mevzusu gündeme geldi. Hem valimiz, hem de biz belediye olarak tavırlıyız. Buna kesinlikle izin vermeyeceğiz. O kadar istiyorlarsa, kendileri getirsinler. Bir şekilde geldiler ve buraya yerleştiler.

Belediyeyi kesinlikle hiçbir konuda muhatap almadılar. Bir ziyarette bile bulunmadılar. Belki bunun altında, bizim onlara karşı koyduğumuz kesin tavrı yatıyor. Ama iyi ki de muhatap almadılar. Çünkü biz tavrımızı koyardık. Halkın tepkisi büyük. Onların tek muhatabı, onlara yer kiralayanlar. Pek fazla dışarı çıkmıyorlar. Çıkanlar onlara lojistik destek sağlayanlar. Zaten onlar kendilerini halktan ve bizden soyutlamışlar. Amerikalılar için Mardin'i bozamayız, gelenek ve kültürümüzün el vermediği işleri yaptırmayız. [1]

Abdülkadir Tutaşı (Mardin Belediye Başkanı)

Yerinizi Tayyip Erdoğan'a bıraktınız, duygularınızı öğrenebilir miyiz?

- Yerimi isteyerek ve sevinerek R. Tayyip Erdoğan'a bıraktım. Seçimlerin iptali güzel bir şeydi. Çünkü geçmişte Erdoğan'ın Siirt meydanında yapmış olduğu konuşmadan dolayı aldığı ceza vardı... Ve o gün yaptığı konuşma, birleştirici ve pekiştirici bir konuşmaydı. Faili meçhul cinayetlerin arttığı, halk arasında kamplaşmaların yaşandığı bir dönemde Kürt-Türk kardeşliğine vurgu yapmıştı. Bu yüzden mahkum edilmişti. Siirt halkı da nankör olmadığını gösterdi ve Erdoğan'a verilen cezayı kendilerine verilen bir ceza olarak gördüğü için, onlara cevap verdi. Ben de sevinerek yerimi ona bıraktım.

Kısa bir vekillik deneyimi yaşadınız. Beklediğiniz gibi miydi?

- Ben fazla uzun kalmadım. Gerçekten kısa bir deneyim oldu. Siyasetin içinde olduğum için, vekil olmak ile partili olmak arasında fazlaca bir fark yoktu. Oraya Siirt halkını temsilen gitmiştim ve birtakım projeler yapmak istiyordum. Çalışmaları başlatmıştım, onlar yarım kaldı, ama Siirt'ten seçilen diğer arkadaşların ve hükümetin devam ettireceğine inanıyorum.

Ne gibi projeleriniz vardı?

- Yolların durumu vardı. En büyük problem bizim için. Bunun dışında bizim Botan Vadisi diye bir vadimiz var, onun üzerine yedi tane Hidroelektrik kurulması projeleri vardı.

Bütün bu hizmetleri yapmak için gittiniz, ama olmadı...

- Bunlar vardı, sonra Güneydoğu'nun en büyük problemi olan istihdam sorunu vardı. Olmadığı için bir kırılma noktası ve üzüntüm yok. Çalışmaların devam edeceğine yürekle inanıyorum.

Seçimler iptal olsa bile tekrar siz seçilirdiniz, ama Erdoğan konusu gündeme geldi... Seçmen ne diyor bu konuda?

- Ben adaylığımı koysaydım şüphesiz seçilirdim. Ama genel başkanımızın adaylığı sözkonusu olunca, ben hiç tereddüt etmeden geri çekildim. Bunu daha önce de açıklamıştım zaten. Seçmen bize güveniyor, biz de geri çekilirsek, onların iyiliği için çekilmişizdir. Ben yapabileceklerimin yapılacağına inandığım için çekildim.

Ailenizin tavrı nasıl oldu?

- Onlar da destekliyor beni. Üzülenler oldu, ama ben sonuçta kendi irademle çekildiğim için genel olarak destek verdiler. Kararıma saygı duyular.

Mervan Gül... AKP Siirt Eski Milletvekili... Meclisteki yerini R. Tayyip Erdoğan'a bırakarak veda eden Mervan Gül, kısa süren "vekillik macerası" anlattı.

Botan'a Hidroelektrik Yapacaktık Ama

FERZENDE KAYA

Bakan olsaydınız yine de çekilir miydiniz?

- Evet, bakan da olsaydım aynı şeyi yapardım.

Seçmen sizi seçti, siz Erdoğan'ı, aynı şey mi bunlar?

- R. Tayyip Erdoğan'ın milletvekili seçilmesi ve başbakan olmasını Türkiye açısından önemli görüyorum. Dolayısıyla Siirt açısından da önemli bir şey bu. Seçmenin benden farklı düşündüğünü zannetmiyorum. Artı seçimlerin iptal olması şu açıdan da iyi oldu. Mecliste üç tane Siirt milletvekili oldu. Üstelik biri Başbakan. Seçmenlerin parlamentoda hem bir başbakanları var, hem de iki milletvekilleri var.

Sizin içiniz rahat mı?

- Çok rahat. Halkın da içi rahat.

Tayyip Erdoğan'ın özel olarak seçmene verdiği bir söz var mı?

- Yok, Türkiye'ye hangi sözleri vermişse, Siirtli seçmenlere de aynı sözleri vermiştir. Siirt'e özel olarak verdiği herhangi bir söz kesinlikle yok.

Başlattığınız çalışmaların aksama ihtimali yok mu?

- Siirt çok ihmal edilmiş bir şehir. Bu çağda halen yolu olmayan, suyu olmayan, elektriği olmayan köyler var. Bu geçmişten bugüne gelen hükümetlerin bir ayıbıdır. Nihayetinde orada yaşayan insanların kaderi değil bu, onların da Türkiye'deki herkes gibi bu ülkenin imkanlarından yararlanma hakları var. Eşit şartlarda hizmet gitmeli ve dağılmalıdır. Ben öyle inanıyorum ki, AKP hükümeti bu sorunları çözecek.

Bir dahaki seçimde adaylığınızı koyacak mısınız?

- O konuda bir şey söylemek için daha erken. Zaman neyi gösterecek, ne olacak bilemiyoruz. Önümüzde beş sene var, kimin sağ ka-

Şu an ne işle meşgulsünüz?

- Siyasetle ilgilim devam ediyor. Bunun

yanısıra ben köylü bir insanım. Bizim köyümüz var. Siirt merkeze bağlı Bostancık Köyü. Biz ataeril bir aile yapısına sahibiz. Bu yüzden büyük bir aileyiz. Üç kardeşiz ve babam da var, bizim sermayemiz halen birdir. Köydeki yaşantımız devam ediyor. Çiftçilikle uğraşıyoruz. Tarlalarımız var, iş makinelerimiz var. Ben mecliste de olsaydım, tarlayla, çiftçilikle bağımı koparmayacaktım. Şimdi de burada köydeyim ve bağım yine devam ediyor.

Vatandaş size nasıl bakıyor, halen vekil olarak görüyorlar mı?

- Evet, onlar için ben halen bir vekilim. Bir kere meclisin yüzünü gördüm ya, artık onların kafasında sürekli milletvekilim. Zaten sosyal konumumdan dolayı, vekil seçilmeden önce de vatandaşların sorunlarıyla ilgileniyordum. Seçilince de ilgilen-dim, şimdi de ilgilenmeye devam ediyorum. Pek değişen bir şey olmadı. Kafası ağrıyan geliyor, kız kaçırان geliyor.

Temsil göreviniz devam ediyor yani...

- Ben kaçsam bile, saklansam bile vatandaş gelip buluyor. Çünkü gideceği başka da kapı yok. Baş ağrısı gelir, bir sıkıntısı varsa gelir, işi yoksa gelir, karı koca arasındaki mevzular bile geliyor. Çünkü seçmen bizi kendinden biri olarak görüyor ve görevimizin bittiğine inanmak istemiyor. Geçen biri gelmiş, kocasını şikayet ediyor. Biz de dinlemek ve elimizden geldiği ölçüde çözmek zorundayız, derde derman olmak zorundayız. Ben artık vekil değilim, ilgilenemem diyemiyorum, çünkü öyle bir şansım yok. Çünkü onların da gidecek başka kapıları yok.

Ankara'da yaşadınız, nasıl buldunuz, yerleşmeyi düşünüyor musunuz?

- Ankara'da yaşayabileceğimi zannetmiyorum. Ama ne olacağını şimdiden kestiremem. Ankara'da olsak bile bir ayağımız Siirt'te olacak, onun dışında yaşamak imkanımız yok, öyle bir şansımız da yok.

Peki meclisi özlediniz mi

- Yok, hiç özlemedim. Ben her sabah kalkıp partime gidiyorum. Vatandaşlar yine geliyor, yine konuşuyoruz, yine icraat yapıyoruz. Benim cep telefonum yirmi dört saat açık, vatandaş istediği zaman bana ulaşıyor. Ben cep telefonumu da seçildikten sonra değiştirmedim. Seçim bildirgesine yazdığımız numaralar aynen duruyor. Geçenin üçünde, beşinde arıyorlar. Ha meclisteyim, ha köyde her şey aynı. [1]

HASAN KAÇAN

ESSEK HERİF

UYANIŞ..

HAYAL..

İSYANI

YÜKSEKLİK KORKUSU..

Bütün çocukluğum ve gençliğim büyük bir kısmı
Yenişehir'in çamurlu, çekiç ve hızar
sesleri eksik olmayan sokaklarında,
Aykut Usta'nın tamirhanesinde,
Konak Çikolata Fabrikası'nın
çikolata kokan penceresinde,
yanıp kül olan bostanın arkasında,
babamın berber dükkanında,
Tonoz'un tozlu yollarında, Tepebaşı
Gazinosu'nda, Aşıklar Meydanı'nda,
Yenişehir Futbol Kulübü'nde,
Kını'nın oymacı dükkanında,
şarap fıçıların üstünde, Agop'un
Kahvesi'nde, Ali'nin Hürdoğanlar
Takımı'nda, Serap'ın peşinde,
Kasımpaşa Lisesi'nde, çöplükte,
Geyikli Sineması'nda, Yavuz
Sineması'nda, Ünal Sineması'nda
ve Emin Camii'nde geçti.
Çizdiklerim oralara aittir.
O insanların, o çocukların
sözcüsüydim ve
onların vicdanını taşıyorum.
"Halk" denilen insanların.

Gazetede bir damping ilanı. Ne bulgur, ne pirinç... Evlilik dampingi bu. Üstelik Mart ayında! Üstelik memurlara! **Aile Yapı Evlendirme Merkezi**'ni hemen aradık. Neden memurlar ve neden illâ da mart ayı.. Firma sahibi **Haluk Tin**'den dinledik.

Evlilikte Damping!

AYLA ÖNDER

Bu şirket ne zaman kuruldu?

- Dört yıl önce Kadıköy'de kuruldu. Çok ilgi görünce Şişli'de de bir şube açtık.

Yaşınız ve medeni durumunuz nedir?

- 50 yaşındayım ve bekarım.

Bu yöntemle evlenmeyi siz de düşünür müsünüz?

- Yok, müşterilerden evlenmem. Prensibim değil!

İşleyişten bahsedebilir misiniz?

- Başvuranların bekar olması şart. Gelip form dolduruyorlar. Formu doldurduktan sonra 2 ile 6 hafta arasında tanıştirma yapıyoruz. Hangisi birbirine uygundur diye bakıyoruz.

Formda "Korkularınız neler?" diye bir soru var. En çok nelerden korkuyor insanlar?

- Yükseklik ve asansör ağırlıklı korkular.

Burada bir görüşme odası var mı?

- Evet. Bu odalarda herkese yarım saat tanışma imkanı tanıyoruz. Birbirinden memnun olan uzatıyor, dışarıda devam ediyor.. Elektrik olayı ni tekim bu.

Elektrik alıyorlar mı?

- Alanlar da var, almayanlar da!

Boşananlar da başvurabiliyor mu?

- Zaten, yüzde 60'ı boşanmış. Formda "ayakkabı numaranız" diye bir soru var. Sizce insan evleneceği birinde ayakkabı numarasını niye önemser?

- Bazı ayakkabı fetişistleri var. Mesela adam diyor ki, "ben büyük ayak istemem!"

Gazetede "memurlara damping" ilanınızı gördük. Neden özellikle mart ayı ve neden memurlar?

- Çünkü memurlar az maaş alan

insanlar. Çoğu parasızlıktan evlenemiyor. Bir de nerede tanışsın. Artık gezip tozmak da para! Bu ayın bir özelliği yok. Öyle denk geldi. Kampanyamız bayağı da ilgi gördü. **Şimdiye kadar kaç çifti evlendirdiniz?**

- 32 çifti tanıştırdık, evlendirdik.

Peki, ilanda "hızlandırılmış hizmet" diye de bir şey var, o nedir?

- Hızlandırılmış hizmet, eğer tanışmak için 4 hafta beklemek istemiyorsanız, hemen 10 gün içinde biriyle tanışmayı diliyorsanız, biraz daha fazla para ödüyorsunuz!

Haluk Bey idealinizdeki kadına bu formlarda rastladınız mı?

- Öyle bir bayanı gördüm ve doğrusu içim cız etti... Ama burası bizim ekmek paramız, ekmek paramızla bu iş olmaz!

Sırf müşteri diye mi? Yani, onunla kendinizi "bedava" evlendirmiş olacaksınız, ondan kâr alamayacaksınız, bunu mu düşünüyorsunuz?

- Olmaz, buraya gelen bayan, benim müşterim! Ona "Sizden hoşlanıyorum" denilmez. O zaman itimat olmaz.

Burada fal da bakılıyor. Yasak değil mi?

- Hakkımda dava açıldı ama davayı kazandım. Yoksa ana cadde üzerinde işyeri açabilir miyim?

Nasıl savundunuz kendinizi mahkemede?

- "Her şey üfürükçülük değildir" dedim hakime. Bakın ben hacı hoca ya benzemiyorum, dedim. Hakim zaten çağdaş bir insandı ve ikna oldu.

Başvuru formu çok fazla detay içeriyor. Didik didik sorular var. Adeta uzaydan kadın ve erkek siparişine benziyor...

- Bazen hiç özellik aramayan da oluyor. Bir genç adam var, hem yaşı hem de şişman bir kadın istiyor!

En çok erkekler mi başvuruyor?

- Hayır, çoğunluğu kadın.

Peki tesbitiniz ne?

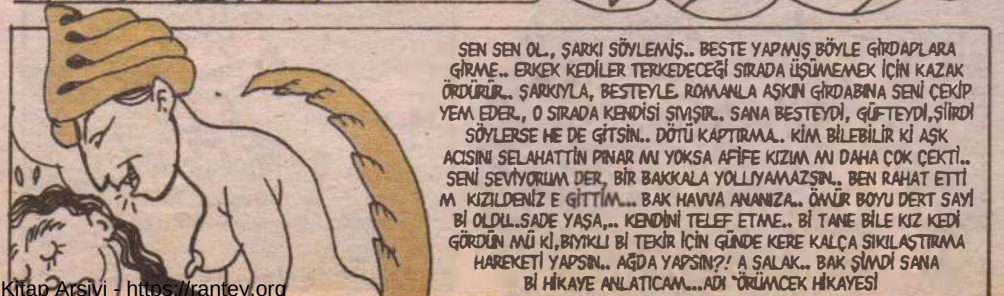
- Valla aslında ortada para dönüyor. Kocam paralı olsun arabası olsun, evi olsun diyorlar. Şu anda evlilik aslında garanti için. Sırf para dönüyor ortada. ■

TÜM MEMURLARIN BAŞVURUSUNA MART SONUNA KADAR % 50 İNDİRİM UYGULANACAKTIR.

AİLE YAPI EVLENDİRME MERKEZİ
SİSİLİ: 0212. 232 71 91
KADIKÖY: 0216 347 04 27

Lilith Kadınlar - Gülizar

MERAL ONAT

Hava soğuk; güneş tepede cascaviak. Maaile piknik yapmaya karar verdiniz. Atladınız amcaoğlunun minibüsüne vur patlasın çal oynasın, hoop ormandasınız. İşte az önce atladığınız amcaoğlunun minibüsü var ya, bambaşka bir zamanda içinde azrailin cirit attığı bir cankurtaran da olabiliyor. Birtakım insanların hayatla ölüm arasında gidip gidip geldiği bu yolculuk aracını on dört yıldır kullanan Mehmet Gündük beyle konuştuk.

Bir "Can Pazarlığı Mekânı" Olarak

cankurtaran

HATİCE MERYEM

Ambulansla gittiğiniz ilk olay neydi?

- Kadıköy'de bir intihardı. Otelin beşinci katında atlamıştı biri.

Onu ilk olarak yerde mi gördünüz?

- Evet.

Bu ilk miydi; yani gördüğünüz ilk ceset miydi? Duygusunu hatırlıyor musunuz?

- İlti. İçimde bir ürperti oldu. Hatta o gün işi bırakmayı bile düşündüm. Yirmi dört yaşındaydım. Ortalıkta polis de vardı ama, ilk defa intihar etmiş birinin cesediyle karşılaşmıştım. Normal bir ölümden insan uyur gibi olur, ama bu parçalanmıştı... Kaç yıllık ambulans şoförüsünüz?

- On dört.

Aradan geçen onca yıl sonra detayları hatırlıyorsunuz...

- Tabii. Beyin fırlamıştı. Yüz şekli tamamen farklılaşmış, kollar, bacaklar, kaburga kemikleri hep birbirine geçmişti.

O gece zor geçmiş olmalı...

- Valla ister istemez rüyamıza giriyor. Her insanın işi yaptığı işte, ilk zamanlarda yaşadığı olaylar rüyalarına girer herhalde. Fakat sizin o gece gördüğünüz rüya, bir muhasebecinin rüyasıyla karşılaştırılmaz...

- Muhakkak. Ama onlar da gece rüyalarında hesap yapıyorlardı.

Başlangıçta işi bırakanlar oluyor mu?

- Tabii. O zamanlar İstanbul'da çalıştığımız tek büyük firma vardı. On iki tane ambulans ve on beş civarında personel vardı. Ayda en az yedi sekiz kişi işe girip, "Ben yapamayacağım, kalbim taşıyamaz, ölü görmek istemiyorum" deyip gidiyorlardı.

Ambulansla ceset taşımak yasal mı?

- Ceset taşımak için ambulansı kullanmamamız gerek; çünkü sonuçta kan bulaşır. Parçalanmış bir ceset olabilir ve ceset torbası da kullanırsanız... Sonuçta ambulansın steril olması gerekiyor ve bu yasak aslında. Halen devletin birimleri bunu uygularken özel sektör uygulamıyor. Bu nedenle özel bir cenaze aracı oluşturduk.

Tabii, asıl işiniz ölü taşımadan ziyade can kurtarmak, değil mi?

- Kesinlikle. Ölüye mutlaka saygımız var ama bir can kurtarabilmek bizim için en büyük bir olay. Hayatında bir defa ambulansla götürdüğüm bir hasta öldü. Beşiktaş'tan Taksim'e dört dakikada taşıdım ama oradan Taksim İlkyardımlı Hastanesi'ne tam on iki dakika sonra varabildim. Bu arada hasta kalp krizi geçirdi ve hastayı kaybettik.

Hastanın hayatı doktordan önce bir anlamda sizin elinizde...

- Tam olarak değil. Çünkü mesela İstanbul'da siren sesine karşın insanlar o ka-

dar duyursanız ki... Özellikle BMW, Mercedes gibi lüks araçlara binen şahıslar ambulansa yol vermiyorlar. Uzun yıllardır bunu gözlemledim. Bu insanların eğitim seviyesi de yüksektir.

İçinde hasta olmadan siren çalan ambulanslar var mı?

- Var. Maalesef var. Bunu 112 Hızır Acil'in ambulansları da yapıyor, özeller de. 1995'ten beri bir ambulans şirketim var. Ve duyarlı vatandaşlar arayıp "Şu plakalı ambulansınız hasta taşıyor mu" diye soruyor bazen. Onlara çok teşekkür ediyoruz. Bunu yapan arkadaşın işine son veriyorsunuz.

Bu kadar ağır sorumluluk insanı alkole yakınlaştırır mı? Geçenlerde böyle bir olay da yaşandı çünkü...

- Bunu yapanlar var. Fakat her kesimden insan kafasına bir şeyler takip alkol alırsa tüm Türkiye alkolik olur. Bir de şu an Türkiye'de Ambulansçılar diye bir meslek örgütlenmesi yok. Tüm mesleklerin odası ya da birliği vardır ama ambulansçıların yok.

Yurt dışında örnekleri var mı?

- Tabii ki var. Avrupa'nın birçok ülkesine gittim ve gördüm. Eğer böyle bir meslek birliği olsa o arkadaşlara verilmiş sertifika geri alınırdı.

Bir ambulans şoföründe 'olmazsa olmaz' özellikler nelerdir?

- Ambulans şoförlerinin taşıdıkları hastaların hastalıklarını bilmesi gerekiyor en başta. Ameliyatlı bir hasta taşıyorsa çok hassas kullanmalı aracı. Kalp krizi ya da trafik kazası ise hızlı gidebilir, önemli değil. Ama ameliyatlı ise; bacak ya da kol kırığı varsa çok hassas kullanmalı aracı. Soğukkanlılık da şart tabii. Asla panikleme gerek. Çünkü bu durumda bir başka kazaya yol açarsınız. Bir kişiyi kurtarmaya giderken belki on kişiyi öldürebilirsiniz.

Soğukkanlılığınızı hiç kaybettiniz mi?

- Pek sık olmaz. Ama bir kere Alibeyköy'de Fidanlık mevkiinde bir trafik kazası olmuştu. Beş yaşında bir çocuk kafa travması geçmişti. Bir salıncakta sallanırken yukarıdan aşağı inerken hafif bir boşluk, baygınlık olur ya, öyle bir şey hissetmiştim küçük çocuğu görünce.

Hastaların akıbetini merak eder misiniz?

- Tabii tabii. Hepsini takip edemezsiniz ama böyle dramatik bir vakayı takip edersiniz siz de. İyi olduğunu duyunca tabii mutlu oluyorsunuz. Hem zaten seyir halinde rastladığımız trafik kazalarına da bakıyoruz.

Bu çok sık oluyor mu?

- Olabiliyor. Bir ay önceydi, Siliye'de bir hasta götürmüştük, yine kalp kriziydi. Dönüşümüzde Haliç köprüsünde bir genç kız yolun ortasında baygın haldeydi. Çapa Tıp

Fakültesi'ne götürdük. Üniversite hastanesi olduğu için takip edemedik.

Hasta yakınlarıyla ilişkileriniz...

- Ambulans bir ticari kuruluş vasıtasıdır. Ve bu yüzden genellikle para konularında anlaşmazlık çıkabiliyor.

Şu anda ambulans fiyatları nasıl?

- Semte ve insanların ekonomik yapısına göre değişiyor. Her müdahalenin ayrı ücreti var. Tıpkı her hastanede her tahlilin ayrı fiyatının olması gibi. Küçük bir yoğun bakım odasıdır orası. Her türlü müdahaleyi yapabilirsiniz. Yüz milyonluk yere iki yüz milyon alabilirler. Vatandaşların uyanık olması gerekiyor. O paraları boşa veriyorlar. İl Sağlık Müdürlüğü'ne şikayet edebilirler. Ambulans mı demek doğru yoksa Cankurtaran mı?

- Valla Türkçesi cankurtaran ama bençe ambulans demek lazım. Çünkü ambulans evrensel bir kelime.

Peki, ambulansların özel bir donanımı var mıdır? Çelik yapı, zırh gibi...

- Hayır, herhangi bir minibüsün planı çizilerek hemen ambulansa dönüştürülebilir.

Ambulansı özel işlerinde kullananları gördünüz mü hiç?

- Bir arkadaşım vardı. Onun da bir bayan arkadaşı. Geceleri o ambulansı alır taksii niyetine gider sahilde çay içerdi.

Hiç ünlü birini taşıdınız mı?

- Gülben Ergen'in babaannesinin solunum ve kalp yetmezliği vardı. Onu taşıdık, yanında da Gülben Ergen de vardı tabii.

Kadın ambulans şoförü var mı?

- Türkiye'de tek bir yerde bayan ambulans şoförü var. Ege Hastanesinde çalışıyor şu an. Bir keresinde ambulansla Mar-maris'e gidiyordum. Benzinliğe girmiştim. Aracı kullanma biçimim dikkatini çekmiş. Yanıma geldi ve benimle tanışma fırsatını buldu. Tabii biz de ilk defa bir bayan ambulans şoförüyle tanışmış olduk. Yani güzel araba kullanan bayanlar ambulans şoförü de olabilirler.

Araçlarda neden SNALUBMA yazar?

- Şoförler dikiz aynasından kolaylıkla okusun diye.

Ölümden korkuyor musunuz?

- Korkmuyorum. Nasıl doğduysak öyle de öleceğimizi biliyoruz.

Bir ölüm biçimi seçseniz...

- Trafik kazasında ölmek istemem.

Allah gecinden versin, günün birinde bir ambulansın şoför koltuğunda değil de arkada sedyedesiniz ve azraille can pazarlığında olursunuz... O ambulansın şoförüne hangi tavsiyelerde bulunursunuz?

- 1-Beni çok sarsmasın. 2-Ani frenlerden kaçsın. 3-Gözünü sekiz açsın; önünde, arkasında, yanında yörresindeki araçlara göre kendini ayarlasın. [B]

eksioeLU essekLeR

anasona kaside

âlem gül kokar lale kokar
hum-hânemiz de anason
saki odaya testilerce rakı sokar
tamam sevdiceğim söz,
bu testi son

rind de geldi girdik havaya
saki biraz balık koy tavaya
radiyoyu açtık koyduk müslüm'ü
rakılan içtik soyduk gülsüm'ü

ey şahane-meşreb cem duy bizi
mest ü şad kâm eyle
muhabbetimizi
haşmetlü cam-ı lale-fâm elimizde
zevke geldik eller şeyimizde

ulan saki niye böyle sakarsın
devirsin mezeyi muhabbete
sıçarsın
ey ruhunu sevdiğim cem, ayyaş
senin kölen
uğrunda meyleri içe içe
aşkıdan ölen
sersem yarasa / meyhane

güven bunalımı

- sana güveniyorum hayatım,
mutlaka başarısın.
- bu sözüne güvenmeli miyim?
- güvenmezsen adisin.
- aa şuna bak. sensin adi! pis!
- demek bana güvenmiyorsun.
- ne alaka?
- güvenmezsen adisin dedim,
üstüne alından hemen.
- şu an güveniyorum ama
ilerde belki güvenemem, ne
biliyim. adi kelimesi hiç hoş
değil hem.
- bence sen kendine
güvenmiyorsun.
- kendime güvenip
güvenmediğimi en iyi ben
bilirim heralde.
- bak heralde dedin, demek ki
emin değilsin.
- emin değilim tabi, ayça'yım,
ahhahaha
- ucuz esprilerle konuyu
dağıtma.
- esprilerime ucuz diyemezsin.
- neden diyemem?.. ben
söyliyorum, kendine güvenen biri
olsaydın aldırmazdın, lafımın
sana değil esprine söylendiğini
anlardın.
- asıl sen kendine güvenseydin
iki saattir beni altetmeye
çalışmazdın. ne kadar zeki
olduğunu anlatmaya
çalışmak kendine
güvenmeyenlere
özgü bir davranıştır.
- kimden öğrendin bu lafları?
yine güven denen o
dallamadan mı?
- güven iyi bir insan.
- yavaşak herif.. tanıştığımız
günden beri bunalıma soktu
ilişkimizi, neresi iyi?

Duygusal Olmak Başka, Karamsar Olmak Başka

İhsan Apça, Ada Müzik'in tonmaister'ı. Kırk küşür yıldır bu işle uğraşılıyor. İşin özü müziğin emekçilerinden, gölgedeki kahramanlardan. Dinkadığımız albümlerden keyif alıyorsak eğer, sadece müzisyenlerin değil, aranjörlerin, ses mühendislerinin de bunda büyük payı var. Ben de merak ettim; tonmaister ne düşünür, ne yer, ne içer, kimleri sever, bu mesleğin sırları nelerdir... İşte Apça'nın cevapları:

Bu işe nasıl başladın?

- Çocukluğumdan bu yana iyi bir müzik dinleyicisiydim. Yani önce dinleyici olarak başladım. Ama böyle bir işle uğraşmak fikri yoktu. Zaten böyle bir meslek olduğuna bile bilmiyordum. Tesadüfler beni buraya yönettii.

Hangi yıllardaydı o tesadüfler?

- 1969 yılında Sıtkı Acim'in yanında çalışarak başladım. O zamanlar okul falan yoktu. 1971 yılında Sıtkı'nın yanından ayrıldım, Avrupa'ya gittim. Bir yıl hippie olarak yaşadım. Döndükten sonra Şanar Yurdatapan ve Atilla Özdemiroğlu'nun kurduğu Şat Yapım'da çalıştım. O zamanlar Türkiye'nin en önemli prodüksiyon şirketi. Ve dört kanallı bir stüdyo vardı. Profesyonel olarak işi orada öğrendim. Ardından Melih Kibar ve Mehmet Duru ile beraber Pan adı stüdyoyu açtık. Pan, Türkiye'nin ilk yirmi dört kanallı stüdyosuydu. Daha sonra

Melih ortaklıktan ayrılıp başka bir stüdyo açtı. Ben de on iki yıl kadar devam ettikten sonra hisselerimi satıp, bağımsız olarak çalışmaya başladım. Hemen hemen İstanbul'da ki bütün stüdyolarda çalıştım. Tek projelik işler de yaptım. Beş yıldır da Ada Müzik'in stüdyosunda büyük bir zevkle çalışıyorum. Çünkü on beş yıl kadar sadece arabesk kayıt ettim. Seksenli yıllarda zaten başka müzik yoktu.

Kimlerle çalıştın?

- Çalışmadığım hiç kimse kalmadı diyebilirim. Müslüm Gürses, Ferdi Tayfur, Ki-

bariye... Bir tek Orhan Gencebay'la çalışmadım. Popçularla da çalıştım. Sezen Aksu, Nilüfer, Özdemir Erdoğan, aldına kim geliyorsa... Zülfü Livaneli'nin ilk albümlerinin kayıtlarını da ben yaptım. Onlarla ilişkin nasıldı? Bir albümlük müydü, yoksa devam ediyor muydu?

- Genelde albüm süresince görüşüyorduk. Sonra herhangi bir ilişki olmuyordu. Taa ki diğer albüme kadar. Benimle çalışırken mutsuz biri de olmadı hiç. Yani sorunsuz ilişkilerdi diyebilirim.

Sesini en çok beğendiğin, en etkilendiğin kim oldu?

- Genelde kayıt yaparken, çalışırken şarkılar beni pek etkilemez. Çünkü kayıt sırasında aynı şarkıyı yüzlerce kez dinlemiş olurum. Fakat, içerde şarkı söylerken tüylerimi diken diken eden bir tek Kibar'ıdır. Gerçekten o, şarkıyı hissederek okuyan birisi.

Seksenli yılların müzikal ortamı ile şimdiki ortam arasında nasıl bir fark var?

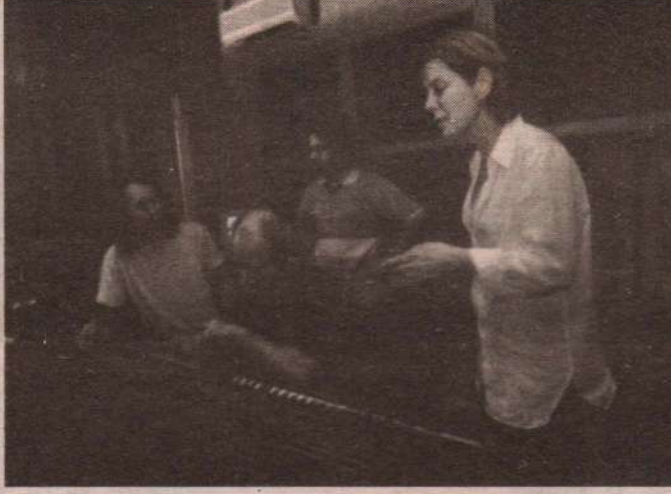
- Seksenli yıllardaki arabeskin yerini şimdi Türk Pop Müziği aldı. Arabeski hiçbir zaman sevmemişim. Ama işim olduğu için, yapmak zorundaydım. Kendimi rolantiye alıyordum. Onlarla çalışırken sözlerden, müzikten etkilenmiyordum. Ama bu stüdyoda çalışmaya başladığımdan beri çok keyif alıyorum. Yeni sesler, yeni müzikler var. Profesyonel müzisyenler yaptıkları işi çok kanıksadıkları için, heyecanları da olmuyor. Ama buraya gelen genç müzisyenler çok heyecanlılar. Bu beni mutlu ediyor. Tabii teknolojik gelişmeler kayıt kalitesini artırdı. O zamanlar daha çok sekiz kanallı stüdyolar vardı. Çalışmayı anında kaydetmek zorundaydın. Hatalı kayıtları değiştirme şansın da pek olmuyordu. Bir de kaset formatında yapıldığı için, on dört şarkılık bir albüm hazırlamak zorundaydınız. Ve bu albümü bir hafta içinde bitirmek gerekiyordu. Çok hızlı çalışılırdı ve ortam çok gergin olurdu.

Pop'un arabeske kayması sanırım Kayahan'la başladı.

- (Gülüyor) Evet, öyle denebilir. Duygusal olmak başka, karamsar olmak başka. Arabeskin pop'a yansması belki Türk insanının özelliğini yansıtır.

- Evet, müzikleri yapan, besteleyen kişi de çok etkileniyor yaptığı işten. Kopyayı alıp akşam eve gittiğinde, dinlerken ağlıyor. Çünkü yaptıkları müzik, yaşadıkları şeylerden çıkıyor. Gerçekten zor aşklar, zor hayatlar yaşamışlar. Anadolu'nun bir

yerinden çıkıp, Beyoğlu'nun arka sokaklarında bir otele kalıp, pavyonda çalışmak zorunda kalmışlar. Fakat belli bir süre sonra istedikleri üne, paraya kavuştuklarında, o dönemde içersindeki duygularını, yaşadıkları zorlukları şarkılara aktarmışlar.

Alternatif müziğe, rock'a bakışın nasıl? Türkiye'de rock müzik ne durumda?

- Türkiye'deki rock müzikten umutluyum. Çocuklar iyi şeyler yapıyor. Söyledikleri sözler, felsefeleri, duruşları bana göre başarılı.

Pop müziği seviyor musun?

- Ona tahammül edemiyorum. Özellikle bilgisayarla yapılan müziği sevmiyorum. Hepsinde aynı sound, aynı yapı, değişik bir şey yok. Örneğin buraya patronlarının çok istemesine karşın davul aldırmadım. Herkes kendi davulunu getirsin istedim. Aynı ses, aynı sound olmasın diye.

Piyasada aranan bir isimsin. Nedir se-

nin özelliğin? Ya da bu işin ince ayrıntı nereden gizli?

- Farkım şu olabilir; tecrübeliyim. Aslında yurt dışında veya burada eğitim almış çok iyi tonmaister'lar var. Ama çok genç oldukları için, tecrübeleri eksik. Ben biraz daha hızlı çalışıyorum. Hangi model anfiyatörün önüne hangi mikrofonu koyduğunda ne olacağını bildiğim için, vakit kaybetmiyorum.

Teknolojinin ilerlemesi, ses kayıtlarının da artık son derece profesyonelce yapılmasına yol açtı. Öyle ki, albümde dinleyip beğendiğin ses, konserde felaket olabiliyor. Teknoloji bu anlamda insanı kandırabiliyor.

- Bilgisayardan hoşlanmıyorum dedim ama, ses kalitesi ve diğer teknik işlerin başarısı orada yatıyor. Bunun yanı sıra, dediğin yanılsamalara da neden olabiliyor. Sesle, akortla, her şeyle oynama şansın oluyor. Do sesini doğru basmak, detone olmamak gibi şeyleri de böylece kamufle ediyorsun.

Milyonlarca sesi kaydetmek, bir zaman sonra sende ses kirliliğine neden olmuyor mu?

- Ses kirliliği değil de, müzik dinleme zevkini kaybediyorsun. Bir şarkıyı dinlerken sesin kalitesine, tekniğine dikkat ediyorsun. Her şeyin kusursuz olması gerekiyor. Bu tip şeylere dikkat etmekten, müziğin tamamını kaçırıyorsun. Örneğin konser gittiğinde, orada patlak bir hopörlerden çıkan sese kafayı takıyorum. O konser zehir oluyor bana. Ancak üstün adamları dinleyebiliyorsun.

Peki çok zevkle dinlediğin ve kusursuz çaldığına inandığın bir grup var mı Türkiye'de.

- Evet, Bulutsuzluk Özlemi'ni örnek gösterebiliriz. Onlar çok iyiler. [E]

Alternatif Sesler

Fairuz Derinbulut

Fotoğraf: Elvan Kafa

1999 yılında Rıza Özmen (bas gitar), Kerem Atay (gitar), Ömür Gürman (vurmalılar), Okan Yılmaz (org, vokal) ve Güçlü Başarır (davul) tarafından Üsküdar'da kurulan Fairuz Derinbulut, ilgi çeken bir grup. Özellikle 2001 yılında çıkardıkları Halet-i Ruhiye adlı ikinci demoları ve son iki yıldır verdikleri konserlerle underground müzik piyasasının aranan ismi olmalarının dışında, önemli mekanların da alternatif sesi olmayı sürdürüyorlar. Psychedelic rock, or-

müziğinden izler taşıyan şarkılarıyla Fairuz Derinbulut, Kundante adlı ilk albümlerinin kayıtlarına da başladı. Prodüksiyonluğunu Murat Ertel ve Levent Akman'ın yaptığı bu albümün dışında, grubun, Hırvatistan'da yayınlanacak New York'un Bombalanması adlı toplama bir albümde iki şarkıları da yer alacak. Özellikle konserlerindeki ilginç kostümleri ve şovlarını da dik-kate aldığımızda, dinleyiciye geçmiş zamanlardan bugüne uzanan bir yolculuk yaşatacaklarına hiç şüphemiz olmasın.

Özlü Sözler

Fizikim düzgünse,
güzelsem ben ne yapayım.
Yüzümü mü bozayım.
(Asrın)

Nefrete alışkın bir bünyeye sahibim,
çünkü ben de nefret ediyorum.
(Umay Umay)

Metalciler doğru söylüyor,
ben onlara göre değilim.
(Haluk Levent)

Akşamsefası

Rüyamda Sizi Gördüm Dün Gece

Ertan Anapa, Mehmet Taneri ve Selçuk Ural...

Türk Popu' nun, Hey öncesi en önemli dergisi Diskotek tarafından kapak için bir araya getirilmişler. Ne o zaman ne şimdi, ünlüleri bir araya getirmek hiç kolay olmamıştır. Ama Diskotek bunu becermiş. Türk Popu' nun bu çok önemli üç sesi; 1968 yılının ortasında dergi kapağı için yanyana gelmiş; temiz kıyafetleri, pırlırlı gülümsemeleri ile poz vermiş. İnsanın bakıp bakıp hüzünleneceği, dalıp gideceği bir fotoğraf. Ertan Anapa artık aramızda değil, çok erken veda etti bu dünyaya. Mehmet Taneri' den yıllardır seş seda yok. Nerededir, ne yapar, aklında hiç müzik var mıdır? Kimbilir...

Diskotek dergisinin bu üç şarkıcıyı bir araya getirmesi elbette tesadüf ya da rastgele değil. Ortak noktaları çok. Üçü de o dönem ünlerinin doruğunda, üçünden de Türk Popu çok ümitli ve üçü de **Sezen Cumhur Onal** ile çalışıyor. Üçü de 60' ların ikinci yarısında yayınlanmış olan en derli toplu, en güzel 45' likleri yayınlamış olan Sahibinin Sesi ve Grafson' un sanatçıları. Selçuk Ural' ın "Dedikodu" ile ortalığı ayağa kaldırdığı dönemler bunlar. Sezen Cumhur' un her zamanki gibi çok fazla şey söylediği, sizi çok fazla bilgilendirdiği şarkılardan "Dedikodu". 45' liğin kapağında Selçuk Ural, o her zamanki şıklığı ile yer alıyor. Çok şık, çok yakışıklı ve çok genç bir delikanlının "Jale, Fatma, Neriman ne demiş, buna Canan gücenmiş" diye şarkı söyleyebileceği kimseye pek inandırıcı

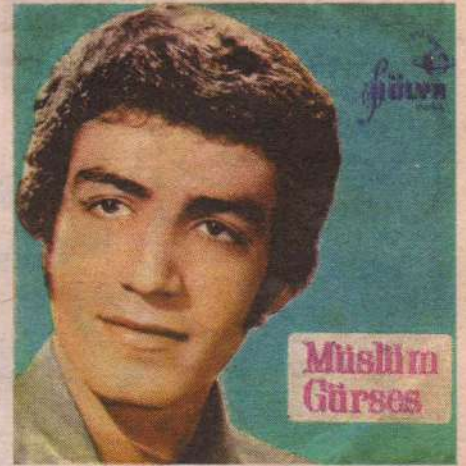
gelme de şarkı çok tutuyor. Arkasından diğer hit 45' likler geliyor: "Hiç Bilmeyeceksin Seni Sevdiğimi", "Rüyamda Seni Gördüm"... Ertan Anapa ise "Yalnız Seni Sevdim" ile yaptığı çıkışı "Aşkım Dillere Destan" ile uç noktaya getirmiş. Tom Jones' un "Delilah" ına da baylıyoruz ama Türkçe versiyonu olan bu şarkıyı daha da çok seviyoruz. Ve Mehmet Taneri: Bu fotoğrafta giymemiş olsa bile, biz onu üzerinden neredeyse hiç çıkarmadığı deri Pardesüsü ile tanıyıp sevmişiz. "Seni Sevmek" ile çoktan hepimiz hayranları arasına katılmışız. Arkasından "Sen Sen Sen" geliyor. Türklü acılara tanıklık etmiş, bir dolu gösteride hep bir ağızdan söylenmiş ünlü "Bella Ciao" yu bir aşk şarkısı yapmak ancak Sezen Cumhur' un aklına gelebilirdi. Ama ortaokuldayız henüz ve ne "Bella Ciao" yu, ne de ne anlam ifade ettiğini biliyoruz. Bu nedenle, Mehmet Taneri' nin bu şarkısını sevmek ve şarkıcıya daha çok bağlanmak için bir sebep kalmamış oluyor.

Fotoğraf çekildi ve Diskotek' in 22. sayısının kapağını süsledi. Yıl 1968.

Sonraki yıllar, her üç şarkıcının popürlüğü sürüp durdu. 45' likler arka arkaya geldi, kimisi çok tuttu, kimisi daha az. Aralarından en çabuk "tamam" diyen Mehmet Taneri oldu ve müziği bıraktı. Selçuk Ural ve Ertan Anapa şirket değiştirdiler. Selçuk Ural "Melodi", Ertan Anapa "1 Numara" ile yeni bir altın dönem yaşadılar. Ertan Anapa, eşi **Funda Anapa** (Postacı) ile çok şeker, çok şirin düetler yaptı. Bütün bunlar daha dün gibi. Fotoğrafın üzerinden otuz beş yıl geçmiş olsa...

Ama şarkıları hâlâ kulaklarımızda. Rüyalarımızda onları gördük her gece.

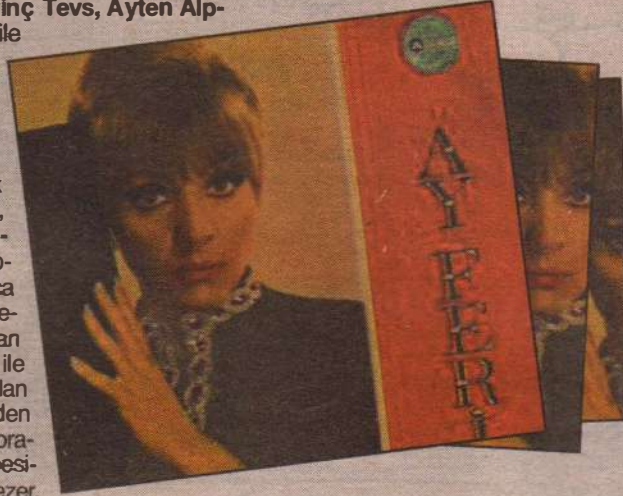
Haftanın Yakışıklısı

Müslüm Gürses, "Seni Sevmek İçin Ölmek mi Lazım" çığlığını atmadan önce fotoğrafının karşısına geçmiş ve bir zaman sonra, söyleyeceği şarkılarla yürekleri dağlayacağından habersiz bu afilili pozunu vermişti. Bu fotoğrafın üzerinden birkaç yıl geçmeden, Müslüm Gürses; "Ne Geçti Elime", "Adam mı Oldun", "Bu Kadar İşkence Günah" diyecek, biz de onu "Baba" kabul ederek bağrımıza basacağız. Bundan da, ne o, ne de biz pişman olacağız.

POPÜLER ANSİKLOPEDİ Ay-Feri'nin "A"sı (Ya da İran'ın "İ"sı)

1939 Zonguldak doğumlu. Türk Popu'nun ilk kadın seslerinden biri; **Sevinç Tevs, Ayten Alpman, Ayla Dikmen, Rüçhan Çamay, Gönül Turgut ve Tülay German** ile birlikte öncü olmuş, yol açmış isimlerin en önemlilerinden. 50'lerin sonunda başlayan yolculuğun hızı, 60'ların hemen başında, **Erol Büyükburç Orkestrası'nın** solistliğini yaparak iyice hızlanır. Orkestra şarkıcılığı, bir zaman sonra, yerini solo çıkışmaya bıraktı. **Fecri Ebcioğlu'nun** ve aynı zamanda menajeri de olan **Edward Saatçi'nin** söz yazdığı şarkıları söyledi. Televizyon, Philips, Balet, Aras ve Sahibinin Sesi gibi firmalara sayısız 45'lik yaptı. 60'ların ikinci yarısında, **Ajda Pekkan** ve **Gönül Turgut** ile birlikte, Türk Popu'nda en söz sahibi isimlerin başında gelmekteydi. "Falcı", "Dünya Dönüyor", "Çal Çingene Çal" ve "Yavaşça Yavaşça" sanatçının hepisi dillerde gezmiş şarkılarının başında gelmekte. 70'lerin başında, "yalnızca bir ay çalışmak" için gittiği İran'ı çok sever ve "hep orada kalmaya" karar verir. Kendi ülkesinde dahi, "Ay" ve "Feri" arasındaki (Fecri Ebcioğlu'nun ısrarı ile araya sıkıştırılmış) "..." işaretinden çok çeken sanatçının, bu sorun ile İran'da nasıl baş edebildiği hiç bilinmiyor. Ama çok iyi bilinen şey; buradan İran'a giden her tüme ya da konser kafiemize bütün kapılarını açtığı, elinden gelen her yardımı gösterdiği. 70'lerin ikinci yarısında, birkaç konser için orada olan **Ajda Pekkan'ın**, son günlerini yaşamakta olan "Şah-Farah" debdebese-nin içine tamamen gömülmemesi için gösterdiği çabalar hala dilden dile gezer. Ay-Feri'nin Superstar'a yaptıkları bu kadarla kalmamış ve ona **Faramaz Aslan**'nin bir albümünü hediye ederek büyük bir iyilik de yapmıştır. Fikret Şeneş, memlekete döndüğünde, bu albümde yer alan bir şarkıyı "Unut Demek Dile Kolay" diye Türkçeleştirecek ve Ajdamız için yeni bir hit yaratacaktır. Humeyni dalgasının İran'ı çalkalaması üzerine Amerika'ya yerleşen Ay-Feri, sonraları memlekete geri dönmüş ve Mersin'e yerleşmiştir.

90'ların Kıymeti (yeterince)

Bilinmemiş Albümleri

1- Ağzı Bozuk Aşk Mektubu – Umay Umay (Müzik dünyamızın görüp görebileceği en radikal isim olan Umay

Umay'ın bu son albümü de, önceki iki albümün akıbetine uğradı.)

2- Gelgit – Aylin Aslım (Hiçkimse, Aylin Aslım'ın yapmaya çalıştığı hakkını tam olarak veremedi, firması Power dahil.)

3- Gece Gündüz – Sibel Gürsoy (Gençlik, güzellik,

güçlü ses ve kapı gibi şarkıların bir arada olması bile bir işe yaramadı. Elbirliği ile, Sibel Gürsoy'u görmezden geldik.)

4- Rengin – Rengin (Kıvanç K, ilk olarak bu albümle profesyonel dünyaya yelken açtı. "Ufalana ufalana kaç kuşak" şarkısını söyleyerek huzurumuza çıkan Rengin'e,

"ufalama" işinin hiç bitmeyeceğini ve şimdi de sıranın onda olduğunu söyledik.)

5- Aşk – Ahmet Ahmet'e de; "istediğin kadar değiş, biz seni hep 'Ah Canım Ahmet' olarak tanıyıp bilecek, farklı bir şey yaptığında da dinlemeyeceğiz" dedik. Adam da küstü gitti.)

Kara domuz, Kelt mitolojisinde mahşeri duyuran İrlanda halkını tehlikelere ve kötülüklere karşı uyanan bir hayvan.

Bir Kara Domuz

HALİL TURHANLI

BPLF (Black Pig Liberation Front- Kara Domuz Özgürlük Cephesi), yabani bir şiirsel ve yaratıcı bir kıskırtıcılıkla direniş kültürüne katkıda bulunan bir topluluk. Aslında, bir topluluktan öteye, bir duruş ve anlayış.

Kara domuz adını W.B.Yeats'in bir şiirinden almışlar. Kara domuz, Kelt mitolojisinde mahşeri duyuran İrlanda halkını tehlikelere ve kötülüklere karşı uyanan bir hayvan. BPLF daha başka anlamlar da yüklemişler. Kara domuz, onlar için başkaldırıyı da sembolize ediyor.

BPLF, şair-müzisyen Denis Mahoney (diğer adıyla Tarık Ziyad) ve arkadaşlarının girişimiyle doğmuş açık uçlu bir kolektive. Sonic Youth'dan Thurston Moore ve Lee Renaldo, efsanevi Minutemen'den anımsadığımız başı Mike Watt, avangardist gitaracı Nels Cline, döner tabla (turntable) kültürünün önemli isimlerinden D.J Low cepheyi takviye ediyorlar.

Komünal ruhla yarattıkları karşı müzik

metalik gıcırıtlardan, endüstriyel gürültülerden, hip hop vuruşlarından, sample'lardan, değişik tekniklere başvurarak uygulanan şok taktiklerinden, ataklardan ve patlamalardan oluşuyor. Ekstrik performanslarında yüzlerine domuz maskeleri takıyorlar. BPLF'un *The Revolution Of Everyday Life* (Gündelik Hayatta Devrim) başlığını taşıyan bir albümü var. Bu başlığı Raoul Vaneigem'in durumcu (situationist) literatürün klasikleri arasında sayılan o ünlü kitabından almışlar. Albümdeki müzik anlayışının gerisinde de durumcular'ın, dadaistlerin etkileri var. Ayrıca, Burroughs'un cut-up tekniğinden yararlanmış ve Deleuze'un köksap kavramında da esin bulmuşlar.

Denis Mahoney, mistik anarşist Hakim Bey'den büyük ölçüde etkilendiğini gizlemiyor. O da, Hakim Bey gibi anarşizmin sufizmle pekala kaynaşabileceğini ileri sürüyor. *Mesih Benim Kızkardeşim* (Mesiah is My Sister) başlıklı kitabın-

BPLF müziği bütün bu etkilerin ve esin kaynaklarının toplamından ibaret değil. Bu toplamı aşılıyor. Sözkonusu kaynakları sentezlemekte yetinmeyip onları ötelere taşıyor. Bir diğer anlatımla, BPLF kolektifitesi Blake'in uyarısını dikkate alarak başkalarının sistemine esir olmamak için anılan kaynaklarının rehberliğinde kendi dünyasını yaratıyor, kendi dilini kuruyor.

BPLF'un müziğinde tınılar kavramları açmıyor, seslerle düşünceler arasında karşılıklık (mütekabiliyet) ilişkisi kuruluyor. Rimbaud'un renklerle harflar arasında kurduğu ilişkiyi çağırıştıran bir bağlantı bu.

BPLF'un Negativland, John Oswald ve diğer ses yağmacılarına, semiotik genilalara yakın bir duruşu da var. Gerçekte müzik endüstrisine egemen olan büyük şirketlerin çıkarlarını koruyan telif yasalarına karşı BPLF da mücadele yürütüyor. Müzikteki (genel olarak sanat-taki) yaratıcı birey kültüne ve müzisyen (sanatçı) karizmasına doğrudan saldırıyorlar. Yerleşik nosyon ve tanımları altüst etmede, bölgesizleştirmeyi ve rizomatik bir genişlemeyi gerçekleştir-medde yeni teknolojilerden yararlanıyorlar. Sample'lar ve kolajlar sayesinde tekrarlanmış formların dışına çıkıyor, kurulmuş yapıları bozuyor, yerleşik anlamları sorguluyorlar. ■

Çocuğum Büyüyünce Apolitikaya Atılacak, Vatani Kurtaracak

GÜLAY BATUR

Mehtap Kandemir... Öküz dergisindeki yazılarıyla tanıdığımız Mehtap Kandemir, bir 'seks işçisi' olarak sonunda emeklilik mücadelesini kazandı ve "Türkiye'nin ilk emekli hayat kadını" oldu. Yakında Hayvan'da yazılarına başlayacak Kandemir ile emeklilik sonrası hayatını konuştuk

'Kölelikten Kurtuldum'

Sonunda emekli oldunuz...

- Evet, emekli oldum. Bu hafta tam bir sene olacak. Emeklilik davasını açtığım günden beri emekli olacağımı biliyordum. Hep ümitliydim. Bu benim hakkımdı. Ben bu davayı gerçekten de Allah'ın huzurunda kazandım.

Emeklilik günleriniz nasıl geçiyor?

- Günlerim çok güzel geçiyor, daha fazla işlerim oldu, dualara gidiyorum, basınla görüşüyorum. Öyle çok seviniyorum, öyle çok mutluyum ki. Zaten o hayatta benim gözüm yoktu. O hayata başladığım zaman zaten içimden gelerek gitmedim. Zorla, mecburi olarak girmiştim. Nasıl bir hayvan yorulur gidemez o hayvanı kamçılarınsın gitsin diye, ben de aynı öyleydim.

Emekli olduktan sonra hiç gittiniz mi iş yerine?

- Hayır, bitince "oh çok şükür" dedim. Öyle bir rahatım ki, o hayatı bıraktım diye tebrik etmek için aradım ama bulamadım onları. Üstelik de benim sayemde emekli oluyorlar.

Emekli olduktan sonra hiç gittiniz mi iş yerine?

- Hayır. Emekli oldum, emekli cüzdanım geldi ve işi bıraktım. Cüzdan geldikten sonra bıraktım işi ve bir daha da uğramadım oraya. Uğramak da istemiyorum artık. Oradaki arkadaşlarınızla görüşüyor musunuz?

- Bir ara görüşüyordum, son zamanlarda bana arkalarını çevirdiler. Öyle bir şey ki bu bir kıskançlık var, ben emekli oldum, okuma yazmam olmasına rağmen bu işi becerdim ve onlara örnek oldum diye, övüneceklerine, sevineceklerine kıskanıyorlar. Onlarla arkadaşlık pek kuramıyorum. Arkadaşlıkları bir an içindir çünkü onların. Ben aradım, onların da emekliliklerini tebrik etmek için aradım ama bulamadım onları. Üstelik de benim sayemde emekli oluyorlar.

Kimseyi bulamadınız mı?

- Hayır. Telefon açıyorum, en azından yıllardır bir çatı altında kalmışız diye, ama telefona bile çıkmıyorlar. İnsan insana yine bir özlem duyuyor. Ben aradığım zaman telefona bile çıkmadılar, demek onlarda sevgi yokmuş. Onların sevgisi para. Paradan başka kimseyi tanımıyorlar, güvenmiyorlar. Mesela paran olmazsa ekmeğe yiyeceksin ama o parayı kazanacağım diye dostlarına da arkayı dönemezsin. Ben bunu düşünüyorum, bu benim ruhumda var. Kadınların dışında, iş yerinde çalışan diğer insanlarla ilişkiniz var mı?

- Ben, bazen geçiyorum oradan, işçileri

görüyorum, selam bile vermiyorlar. Ne oldu anlayamıyorum, ben Allah'ın selamını vermek istiyorum, başlarını çeviriyorlar. Bir çatı altında kaldık, birbirimizin elinden su içtik, hiçbir şeyimiz olmadı. Böyle ruh gibiler, cevap da vermezler. Onlarla nasıl bu kadar yıl beraber kalabildiğimi anlayamıyorum. Demek Allah bana öyle bir sabır vermiş ki, dayanabilmişim. Ama ben şimdi huzurluyum. Görüşmesinler, benim için fark etmez. Ben onlar için iyilik yaptım, ben sosyal hakları gündeme getirmeseydim, onlar nasıl sigortadan emekli olacaktı?

Peki şimdi dışarıdan bir insan olarak iş yerinize baktığınızda neler görüyorsunuz?

- Ben orada boynuma tasma takılmış durumdaydım. Ama şimdi özgürüm ve orası bana çok yabancı geliyor. Sanki ben orada hiç olmamışım gibi. Hiç orası aklıma bile gelmiyor. Bazen tesadüf oradan geçiyorum, dönüp arkama bile bakmıyorum. Çünkü beraber çalıştığım arkadaşlarım bana soğuk davrandı, işvereni korudular hep, sanki ben insan değilmişim gibi davrandılar. Onun için bir nefret geldi bana. Ama ben ne de olsa beraber çalıştık diye, aradım onları, görüşmek istedim, bir hatırlarını sormak istedim, ama cevap vermediler. Korkuyorlar belki...

Orayı unutmak istiyor musunuz?

- Ben unuttum bile. Sanki hiç yaşamamışım gibi. Orada yaşadıklarım bir kalem çektim. Şimdi ki hayatım daha güzel. Ben, doğru bir yolda gidiyorum. Kendimi yeniden doğmuş gibi hissediyorum. Keşke Türkiye'de yasalar işleseydi de bunu daha önce yapabilseydim.

Peki ilk başladığınız gün ile bıraktığınız günü kıyaslar mısınız?

- Ben bu mücadelede, belki beden olarak yıpranmışımdır, asla ruhum yıpranmadı. Bedenim yıprandı ama ben dimdik kaldım. Mücadele ettim, son yıllarda emeklilik haklarımı aradım ve kazandım. Ben aslında çok siyasetçi bir insanım, içimi kimseye göstermem. Bir insanların bildiği Mehtap var, bir de benim bildiğim.

Yaşadıklarınızdan dolayı mı böylesiniz?

- Kimsesiz büyüdüğüm için kendi hayatımı kendim düzene koydum. Kendimi yetiştirdim, bu çok zor bir şey. Bir sürü yere girdim, o hayatın içine girdim ve böyle çıktım. Kendi kendimi mahkeme ettim hep ve öyle kazandım. İnsanların söylediklerini yapsaydım, şimdi o kadar berbat olmuş-tum ki, çamura girmiştim. O çamurdan ne-

ni itfaiye bile çıkaramazdı. O hayatın içinde kaldım uzun süre ve ne içtim oldu, ne de uyuturucu gibi işlere bulaştım. Şimdi ben gene dava açtım 2.5 ay sonra mahkemem var, haklarımı yine savunacağım.

Bu sefer niye dava açtınız?

- 28 sene çalıştım, çalıştığımı ispat da ettim ama bana 17 senelik emeklilik hakkı verdiler. Benim 11 senemi yediler. Bunun hesabını soruyorum. Benim kimliğimde T.C yazıyor, ben bu işi yaptım, devlete vergimi de verdim, resmi olarak yaptım yani. Bana karne veren devlet, haklarımı niye vermiyor. Türkiye'de kaybedersem Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne götüreceğim davayı. Orada unutamadığınız bir anınız var mı?

- Orada zorla duruyordum, mecburdum. Bir hayvana yük yüklersin, sonra sen de binersin ve o hayvan gidemez. Bu sefer gitmesi için kamçılamaya başlarsın ya, ben de öyle, kendimi kamçıldım ve çıktım. O yüzden hiç özel bir anım yok, orası bir restaurant değil, orası bir bar değil, normal bir işyeri değil, televizyondaki Çarkıfelek değil ki, anım olsun.

Peki çalışırken tanıştığınız, halen görüştüğünüz müşterileriniz var mı hiç?

- Yok. Orada arkadaşlık yok, gelip geçicidir orası. Arkadaşlık, dostluk orada kalıyor, oradan çıktığın zaman her şey bitiyor. Emekliliğinizin ilk günleri neler yaptınız, nasıl geçti?

- İlk günler hiç boşluk hissetmedim, Allah'a dua ettim, 'şükürler olsun' dedim, bu hayatı bıraktım, düzenli bir hayata girdiğim için insanları sevmeye başladım. Çok mutluyum. Her ne kadar insanlar benden yüzünü çevirseler de ben insanları seviyorum. Ben bu mücadelede sevgiyi unuttum, insanlar hep bana acı verdi, insanlar dediysem halk değil çalıştığım yerdeki arkadaşlarım, işverenler bana acı verdi, benim kazanmamı istemediler. İnsanların arasına girememişim, ama şimdi o sevgiyi yeni buldum.

Şu sıralar neler yapıyorsunuz?

- Zamanımı kendime ayırıyorum. Dün berbere gittim, saçımı boyattım, istediğim saat yatıyorum, istediğim saat kalkıyorum. Bugün de kiliseye gittim duaya, yarın da oradayım. Haftada iki gün evde kalıyorum, diğer günler kilisedeyim.

Emeklilik mücadelesi verirken mi kiliseyle tanışmıştınız?

- Ben çalışırken de kiliseye gidiyordum. Okullar bana mektup gönderiyordu, emekli

olunca ne yapacaksın diye soruyorlardı. Ben emekli olunca, Allah'a şükürler edeceğim, başka da bir şey istemiyorum diyordum. Dualar öğrenmek istiyordum. Okumam yazmam olmadığı için ezberlemek istiyordum. Bir imama gittim, tam cüz öğreniyordum, elif, be, te, se, onları öğrendim, birinci sayfa bitti, adam "zina yapıyorsun" dedi ve bana ders vermeyi kesti. Ama ben zaten bu işi bırakmıştım. Sonra ben de kiliseye gittim, bir pedere anlattım, peder bana dua okudu. Pedere o işi yaptığımı söyledim, peder bana "sen bir insansın" dedi, "seni ben yargılayamam, seni halk da yargılayamaz, seni ancak Allah yargılar" dedi. Bana Türkçe öğretti. Ben çok sevindim. Gerçekten de rahatladım. Ben Allah'ın yolunu kilisede öğrendim. Sürekli iş yerindeki insanlarla birlikte olduğum için, dışarıdaki insanlarla pek iletişim kuramıyordum. İnsan sevgim kalmamıştı ama şimdi insan sevgim var. İnsanları sevmek çok güzel bir şey.

Kilise de bir çevreniz oluştu mu?

- Oldu, cemaate katıldım. Orada kardeşlerimiz var. Sevgiyi, her şeyi orada öğrendim. Onların orucunu tutuyorum. Dualarda fark yok, hepsi aynı. İnsan olduğumu anladım, çok şükür.

Bundan sonra neler yapmak istiyorsunuz?

- Hayatımın bundan sonrasını Allah'ın yolunda geçireceğim. Ben hayatımı anlatan bir kitap yazmıştım, şimdi ikinci kitabımda da emeklilik hayatımı anlatacağım.

Recep Tayyip Erdoğan Başbakan oldu, ne düşünüyorsunuz bu konuda?

- Savaşın sonra yine karşısına çıkacağım, şu an savaş olduğu için kafaları karışık. Allah iyi etsin, savaşın sonra hayata kalırsak, yine onunla yüz yüze gelmeyi düşünüyorum. Çünkü Belediye Başkanırken bana verdiği hiçbir sözü tutmadı. Gururumla oynadı, çok ayıp, günah.

Savaş dair neler düşünüyorsunuz?

- Ben Başbakan olsaydım, Amerika'ya boyun eğmezdim, Amerika otur diyor, oturuyor Türkiye, kalk diyor kalkıyor. Türkiye Amerika'nın emrine girmiş durumda. 'Bunlar yanlış' diyorum ben. Başbakan olsaydım ben, bunları yapmaz, Amerika'ya da meydan okurdum.

Peki hayatınızda kimse var mı, sevdiğiniz biri, erkek arkadaşın?

- Hayır, şu anda kendimi seviyorum, insanları seviyorum. Halkımızın o kadar sevgiye ihtiyacı var ki gözlerinden anlaşıyor, insanlarda sevgisizlik hastalığı var. Sevgi ekmeğe ve yemekten bile daha önemli.

Evlenmeye niyetiniz var mı?

- Var. Hem de nasıl, ama Türklerle evlenmem, çünkü köle istiyor Türk erkekleri. Ben kölelikten çıkmalı bir sene oldu. Yabancı biriyle evlenirim. Kilisede de insanların çoğu yabancı, ama evliler. Oradan düşündüğüm kimse yok. Türk olmasın da ne olursa olsun. Evlenip Türkiye'den gitmek istiyorum. Eski patronunuzdan haber alıyor musunuz?

- Onun akrabalarıyla tanışıyorum. Patron hacca gitmiş. Kutsal toprak herkesi kabul ediyor demek ki, günahı olanı, günahsız, herkes o toprağa basıyor, o toprak tabii demiyor ki, sen günah işledin. Basma demiyor. O toprak onu neden kabul etti? O bizim paralarımızla, hakkımızla oraya gitti. Aslında o oraya gitmiş değil, Allah'ın huzurunda biz oraya gittik.

Mücadelen sırasında yanında kimler vardı?

- Kimse yoktu, ne kadınlar, ne demekler ne de insan hakları... Herkes insan hakları diyor, ben de insan hakkı aradım ama kimse yanımda yoktu, bütün kapıları yüzüme kapattılar. Ben bu işi isteyerek yapmadım, başka seçeneğim yoktu, bana imkan verdiler de yani ısrarla mı bu işi mi yaptım. Bir tek Öküz çalışanları ve Öküz okuyucuları benim yanımdaydı hep. Sağ olsunlar... Şimdi de HAYVAN var.

***** MENEKŞE TANIR

Benim daha çok oynadığım filmler, Hababam Sınıfı serisiydi. O seriden Hayta İsmail lakabı bende bir ömür simgeleşti. Bu lakap beni inanılmaz mutlu etmiştir...

Hababam Bir Hayat 'Hayta İsmail'

Yönetmen Hafize Ana'ya "ağlaman gerek" dediğinde bir anda yüzünü diğer tarafa döner, sonra kameraya döndüğünde ağlamış görürdük. İnanılmazdı...

KEMAL SİYAHHAN

Ahmet Arıman nerelisin?

- İstanbul, Fatih'liyim. Hadi doğum tarihi de söyleyeyim, 1955.

Klasiklere giren filmlerde oynamak, hayatına ne gibi artılar getirdi?

- Benim daha çok oynadığım filmler, Hababam Sınıfı serisiydi. O seriden Hayta İsmail lakabı bende bir ömür simgeleşti. Bu lakap beni inanılmaz mutlu etmiştir. Belki yüzlerce filmde oynamadım ama Hababam Sınıfı serisiyle her evin bir parçası oldum. İnsanlar bize baktığı zaman, içlerinde sıcak duygular uyanıyor.

Seninle aynı filmlerde oynayan bazı arkadaşların ya hayatta değil ya da bir kısmı kötü koşullarda yaşıyor. Hababam serüveninden sonra hayatına nasıl bir yön verdin?

- Sinemaya başlamadan önce müzisyendim. Müziğe olan eğilimim sinemayı ihmal etmeme neden olmuştur. Hababam efsanesi bir rüya gibiydi. Ama günümüzde beni çok rahatsız eden konuların başında ölen arkadaşımız Domdom Ali lakaplı Feridun Şavlı'nın arkasından yapılan röportajdaki yanlış yorumlardır. Sanki bizleri ihtiyaç sahibi acizler gibi göstermeleri çok çirkin olmuştur. Beni düğün salonlarına düşmüş gibi gösterdiler. Bugün İbrahim Tatlıses de, diğer sanatçılar da düğün salonlarında zaman zaman boy gösteriyorlar. Ayıp bunun neresinde!

Geriye baktığında Adile Naşit, Münir Özkul, Şener Şen, Kemal Sunal, Halit Akçatepe gibi sanatçılarla oynadın. Sende ne gibi etkiler bıraktılar?

- Münir Özkul'un insanı yanı tartışılmaz. Beni orkestradan çekip çıkaran ve sinemada oynatan çok iyi bir insandır. Adile Naşit'in inanılmaz şefkatli yanı vardı. Bizim için o hep Hafize Ana olarak

kalacaktır. Gerçek oğlunun adı da Ahmet olduğu için beni de oğlu gibi severdi. Adile Naşit ve Münir Özkul o kadar duygulu ve sevgi yükliydi ki, en ufak şeylerde dahi gözleri yaşardı. Film setinde yönetmenin Hafize Ana'ya "ağlaman gerek" dediğinde Hafize Ana bir anda yüzünü diğer tarafa çevirir, sonra kameraya döndüğünde ağlamış görürdük. İnanılmazdı. Şener Şen, en iyi arkadaş, büyüğüm, dostum ve ustam... Kemal Sunal, hem komik, hem de çok ciddi... Halit Akçatepe, zaman zaman kendimi ona yakın hissediyordum.

Halen geçmişle ilgili taze sorular soran insanlar var mı?

- Mesela sen... İnsanlar bu kadar sene geçmesine rağmen halen o filmlerin heyecanıyla, o günlere dair sorular sorabiliyorlar. Bunun nedeni, filmlerin televizyonda halen gösteriliyor olması, belki ondan.

Zenginlik denince akla ne geliyor?

- Para... Toplum tek şeye, hatta dünya tek şeye kilitlenmiş, para. Ama sağlık da bir zenginliktir. Sevgi zenginliğinde boğulmak belki de en güzel zenginliktir. Evet evet, sonuç olarak para değil "sevgi zenginliği" diyeceğim.

Fiziksel olarak fazla değişmediğini görüyoruz. Müzikle bir alakası var mı?

- Bence yok. On dört yaşından beri boyum uzamadı. İçki sigara kullanmıyorum. Belki de beni diri tutan bunlar.

Müzikle uğraşıyorsun, dinleme kültürü son yıllarda değişti mi?

- Yirmi beş yıldan beri ekmeğimi müzikten kazanıyorum. Piyasa müziği yapıyorum. Müzikle akademik uğraşmıyorum. İnsanlar, sesi olmayan, müziği olmayan yerlerde eğlenebiliyorsa saygı duymak lazım. Aslında bazen kendime soruyorum, "zaman bu kadar ucuz mu" diye... Tabi bu arada çok saygı duyduğum, emek ve duyguyu en iyi veren

bir sürü sanatçı arkadaşım da var. İsim vermeyeyim.

Hiç aşık oldun mu?

- Birkaç defa oldum. Çok duygusal bir insan olduğum söylenebilir. Bir masa göreyim, mutlaka üzerine bir vazo ve çiçek koymak isterim. Şu anda boşanmış olmama rağmen, evli olup da kendi karısına sevdalı olan nadir insanlardan biriydim. "HAYATIN AKIŞI BELKİ DE KAPIMDA SADECE BENİ BİR KÖPEKLE YAŞAMAYA MAHKUM EDECEK" Çünkü onlar sadık olurlar.

Yüzlerce, hatta binlerce kez gösterilen bu filmlerden maddi bir kazancın oldu mu?

- Kocaman bir hayır. Filmlerde bedava oynamadık ama her film için normal bir insanın bir aylık maaşı kadar paralar aldık. Hababam serisi dışında da birçok filmde

oynadım. Kalan zamanlarda müzisyenlik de yaptım.

Peki sigorta, emeklilik, sosyal güvence...

- Onlar ne ola ki?

Bir günün nasıl geçiyor?

- Plansız ve monoton.

Hababam benzeri olduğu iddia edilen yeni diziler hakkında neler söyleyeceksin?

- Biz ayrı, onlar ayrı. Okullu dizi veya dizilerin çekilmemesi için bir neden yok. Şayet Ferdi Eğilmez'le bir polemik olmuşsa farkında olunmadan dizinin reklamı yapılmıştır.

En beğendiğin yönetmen..

- Sivrilen beş altı yönetmen var. Benim favorim Yavuz Turgul'dur. Çünkü Ertem Eğilmez'den kalan bir mayası var. Türk halkını çok iyi tanıyan, bunu tüm doğallığıyla beyaz perdeye yansıtabilen usta bir yönetmendir. Örneğin Eşkiya ve İkinci Bahar'ın genel yönetmeni idi. Bu arada küçük rolüm de olsa İkinci Bahar'da büyük bir keyifle oynadım. Yavuz Turgul'un özenti kaygısı yoktu. Hayranlığım ondan. Modern anlamda Sinan Çetin'i de beğeniyorum.

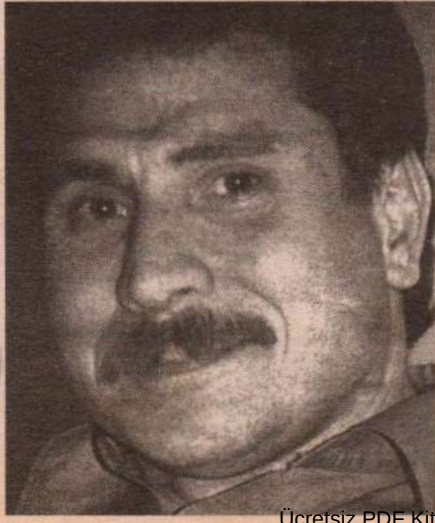
Uzun boylu kızlarla aran nasıl... Öyle bir arkadaşınla yolda yanyana nasıl yürürsün?

- O bir sırdı ama söyleyeyim. Ben kaldırımdan, kız arkadaşım yoldan yürür. Aile konularına girmek istemezdim ama aile deyince ne anlıyorsun?

- Sadakat ve güven ailenin temelinde yatar. Son üç yıla kadar bunları tam anlamıyla yaşadım. İki tane kızım var...

Biraz düşündün?..

- Evet düşündüm. Biri bende kaldı, diğerini bir yıldır görmüyorum. Özel okulda okumak için annesini seçti. [E]

“Çizdirmeden Çizmektir Aşk... Ve Yitirmeden Yitmek...”

HÜRKAT NAZAROĞLU

iki yıl önceydi. Büroda oturuyorum, başım ağrıyor, sinirliyim. O zamanki sekreterim Erman Hanım bir köşe yazanının benini aradığını söyledi. Bir an kararsız kaldım, “Hadi bağla bakalım” dedim. Bağladı.

Karşıdaki ses sanki ben aramışım gibi “Evet, dinliyorum” deyince tepem attı, hiçbir şey söylemeden telefonu kapattım.

Köşe yazarı biraz sonra yine aradı, toplantıda olduğumu söylettim. Yine aradı, yine toplantıdayım. Durmadan anyor, konuşmuyorum. Bu arada hassas bir insan olan Erman Hanım’ın da kalbini kırdım. Bürodaki tatsızlık köşe yazanına yaradı, bir sonraki aramasında Erman Hanım’ın hıçkırıkları içinde “Toplantıdasınız, değil mi?” demesine dayanamadım. “Bağlayın Erman Hanım” dedim, “ve lütfen ağlamayın artık”.

Köşe yazarı bu kez gayet kibar bir üslupla kendisini tanıttı. Nasıl yardımcı olabileceğimi sordum.

“Biraz çığı değiştirmek istiyorum” dedi. “Yaşamın renklerini, ilişkilerimizi, iç dünyamızı köşeme taşımak istiyorum.”

“Anladım” diye cevap verdim. “20’lik hazır paket 1500 dolar, danışmanlık ve kurs istiyorsanız fiyatı ayrıca konuşuruz.”

Şaşırdı, bir müddet sustu, sonunda “Ne demek istiyorsunuz?” diye sordu.

Her zaman açık konuşmayı tercih ettiğimi söyledim: “Siz biraz da aşk trendinden eklemek yemek istiyorsunuz, onu demek istiyorum. Elimde 20’lik hazır paketler halinde aşk yazılan var. İsimlerini veremem ama birçok köşe yazarı aşk yazılarını bizden alıyor, hepsi memnun. Fiyatı söyledim. İlle kendiniz yazmak istiyorsanız, danışmanlık da yaparım.”

“Aşkın ve yazının bu düzeyde ticarileşmesine karşıyım” diye cevap verdi. “Sizden yalnızca destek istemiştim, kendi yazılarımı kendim yazarım.”

Köşe yazanına yazı hayatında başarılar diledim, telefonu kapattım. Daha sonra yaşananları tahmin etmek zor değil, lafı uzat-

mayayım, köşe yazarı ertesi gün bürome geldi. Bütün hazırlıksız olmadığını, bir şeyler karaladığını söyledi. “Dinlemek isterim” dedim.

Yüksek sesle okumaya başladı: “Aşk nedir? Niçin aşık oluruz? Niçin aşkı kovalanır hep? Uzmanlara göre, aşk bireydir.”

“Tamam tamam, okuma gerisini, olma-mış” dedim. “Bir soru sordun, iyi. Ama bir soru daha, bir soru daha... Aşk yazılan bu kadar soru kaldırmaz. Soru yok, cevap var. Kendinden emin bir üslupla kesin yargılarda bulunacaksınız. Durmadan aşkı tarif edeceksin. A c a b a söyle mi, yok böyle mi, belki de budur falan filan. Olmaz! Bir de uzmanlara göreymiş. Ne uzman? Uzman sensin. İlk ders bu. Akşam yattığında yüz defa ‘uzman benim, uzman benim, aşk uzmanıyım, uzman benim’ diyeceksin.”

“İyi de aşk uzmanı değilim ki henüz” diye cevap verdim.

Sinirlendim: “Olamazsın da zaten.. Var mı öyle bir şey, var mı aşk uzmanlığı diye bir şey?”

“Sizinle anlaşılamayacağız” dedi. Aynı görüşte olduğumu söyledim. Çıktı gitti.

Aradan birkaç hafta geçti. Gazeteleri kaçırtırken bir baktım, bizim köşe yazarı aşk yazılarına başlamış: “Geride kalanların her sarsılıştaki önümüze çıkmasıdır aşk. Öncü ve sonrayı anlamsızlaştıran bir kayboldur.”

Sakin olmaya çalışarak Erman Hanım’ı çağırdım, yazıyı gösterdim, “Bunu açıklayabilecek tek kişi sensin” dedim. Ağlamaya başladı, bizim 20’lik paketlerden iki tanesini toplam 750 dolara sattığını itiraf etti.

Ayrıca köşe yazarıyla aralarında fiziksel yakınlaşma da olmuş. Erman Hanım hıçkırıklara boğulmuştu:

“Aslında bunu para için yapmadım, onunla yattıysam beğendiğim için yatmadım. Ben size aşığı Hürkat Bey. Bugüne kadar hep içime attığım, umutsuz bir aşk bu. Canınızı acıtmak için yaptım her şeyi. Aşk, acıyı azaltmak için acıtmaktır. Umutsuzluğa katlanabilmek için inanet etmektir. Caresizliği hatalara bulamaktır aşk.”

“Haklısın” dedim, “bir an önce eşyalanını toplamaya başla-maktır aşk. Kendime daha fazla hakim olamayacağımı anlayıp bir an önce büyüye terketmektir. Artık sekreterim değilsin. Fakat bu arada işi kapmış olduğumu da kabul etmek zorundayım. Aşk acıyı azaltmak için acıtmaktır, hiç fena değil.”

Ayağa kalktı, gözlerini gözlerime dikti: “Son bir kez denemelerin sayısını unutmaktır aşk. Vedalara veda edememektir.”

“Uzatma!” dedim. Çıktı gitti...

Köşe yazarı bizim 20’lik paketleri tüketince Erman Hanım’ı yanına aldı. İki yıldır Erman Hanım yazıyor, köşe yazarı imzasını koyuyor.

Tabii bu arada bizim 20’lik paketlerdeki yazılar toplandı, kitap oldu: “Yağmurlu Bir Gezegendir Aşk”. Geçen yıl Kitap Fuarı’nda imza günü de yaptı köşe yazarımız. Önünde upuzun bir kuyruk. Uzunluğuna al-dırmadan kuyruğa girdim, sabırla bekledim. Köşe yazarı beni tanımazdan geldi.

“Kimin adına imzalanacak?” diye sordu. “Benim adıma” dedim. “Adınız ne?” diye sordu. “Aşk” dedim. “Nasıl yani?” diye sordu. “Adım aşk” dedim, “o meşhur aşk var ya, aşk benim işte. Tanımadın mı? Her gi-dişte, dönüş hayallerine sarılmanın çaresizliğiyim ben. Yeniden başlayabilmenin imkansızlığıyım ben. Terkedenleri boyayan akmış maskelerle uğurlama yenilgisiyim ben. Her şeye rağmen devam edebilme enerjisini yürek sızıldanndan borçlanma hâli-yim ben. Tanımadın mı?”

Elimdeki kitabı aldı, alelacele iki satır karaladı içine: “Aşk için. dostlukla.” Teşekkür ettim, arkamdaki sabırsız kalabalığa döndüm, “Aşk sessiz yemin oyunu oynamaktır” diye bağırdım. Kuyruktaki kadınlardan birkaç tanesi çantalarından not defterlerini çıkarıp benim sözümü not ettiler. Bir daha bağırdım: “Ve günü geldiğinde sessizliğe ses vermektir, yeminleri unutmadan..” Sonra köşe yazanının kulağına eğildim, kendisiyle ilgili yeminimi fısıldadım; ailesini kaçırmamam daha iyi olabilirdi...

Dersimizi bu hafta da bir anıyla geçiştirmiş gibi olduk ama önümüzdeki hafta yapacağımız alıştırmalar için altyapı hazırladık aslında. Hatta isteyenler alıştırmalara şimdiye başlayabilir. “Aşk” yazıyorsunuz, araya boşluk bırakıyorsunuz, sonuna “dır” dır” koyuyoruz ve boşluğu dolduruyoruz... Biz Nazaroğlu Edebi Danışmanlık Ltd. Bürosunda meşhur 20’lik paketleri böyle hazırlıyoruz...[8]

MEŞ
GUL
DUNYA

O, Doğan Güneş...
Değişik espri ve çizgi dünyasıyla
mizaha doğan güneş... Kalplerde
apayrı bir yeri var.

Doğancım'la bir
Penguen sabahlaması
mahmurluğuyla uyku
sersemi, neler
konuştuk neler...

Nezaket Mizaha Engel

MET ÜST

Doğancım, n'aber...

- İyidir Metincim..

Karikatür aleminde çok değişik, enteresan bir dünya var. Bu neden?

- Varolan genel mizah anlayışına göre bütünyle orijinal bir şey olduğunu zannetmiyorum. O, şeyden herhalde.. Karikatürü mizah dergilerinden başka yerde öğrendim ben. Tarih mecmualarından, eski Avrupa tarih mecmualarından... Yabancı karikatürlerden...

Aklında hiç isim var mı..

- İmzaları falan olmayan tuhaf tuhaf karikatürlerdi onlar... Onlara ait hiçbir belge filan yok yani.. Nedir, ne değildir.. Senin ben de orijinal bulduğum şey, benim ısrarla kaçırdığım bir şey aslında. O öyle çiziyor, bu böyle çiziyor... Ben bilinçli olarak kendime ait bir şeyi çok fazla kurcaladım. Uzun süre tek başıma inceledim karikatürü. **Oğuz Aral**'in tavsiyeleriyle falan çizdim. Beni eğitti o yani.

Kaç yılında Gırgır'a başladın?

- 1981'de başladım. Behiç, Hasan, Latif, İsmet abi, Nuri abi, Ergün Gündüz, İlhan Ertem, Galip Tekin.. Kemal Aratan da vardı.. Siz sonra geldiniz.

İlk başladığında da çizgin böyle miydi?

- Aşağı yukarı böyleydi.

Keyifli, ekşi, buruk bir karanlık ve bakış açısı var senin çizgi ve espri dünyanda.. Nedir bunun felsefesi aabiciim?

- Ya, bu şeye benziyor, bazı müzik parçaları çılmak için iyidir de, dinlemek için kötüdür. Onun gibi bir şey. Benim için hayat hiç de karamsar değil. Belki hayatımda hiç öyle çizdiklerim gibi bir şey yaşamadım; yaşadım ama her akli başında insanın çatışmaları kadar yaşadım. Hayatta hiç karamsar bakmadım, her şeyin benim için bir çözümü vardır. Asla çözümsüz diye bakmadım hayata. Tabii sorunlar vardır, fazlasıyla vardır. Çok fazla sorun varsa soruna göre davranmakta yarar görürsün. Ama burdaki karanlık, karamsarlık değil de dürüstlüktür. Hayatta olan şeyi, olduğu gibi göstermek. Çirkinlik varsa çirkin göstermek. Fazladan neşelenmek için ekstra bir şey yapmamak. Latince'de mizah, gözün biraz yanması ve yaşarması demekmiş. İnsanın hassaslaşmış da gözünün yandığı an homour oluşuyormuş. Burada komik bir şey yok. Her şey karşısında derinden yanma, etkilenme var. Karikatür de orda varoluyor zaten. İstersen çok komik ya da acı olabilir. Aslında çok komik denen şey aynı anda çok sert bir değişimdir. Gülünç olduğu gibi can da yakabilir. Gülersin. Ben hüznü veya karanlık yerden espri çıkarılmayı daha çok seviyorum. Yoksa özellikle hüznü göstermek istediğimden değil. Ama herkesin hayatında biraz böyle olduğunu düşündüğüm için böyle yapıyorum. Eğer o karikatüre bir okur gülecekse önce bir yeri yanmıştır diye düşünüyorum. Kontrast olmadan gülemez insan çünkü. Eğer karşılıksız gülüyorsa bu böyle bir şeydir. Öyle gülmeme-

si lazım. Yani karikatürün olmasının nedeni budur. Bakanın aptalca gülmemesi gerekir. Öbür türlü sirke gitmek veya uyuşturucu madde kullanman lazım ki gülesin.. Yani karikatür, iyi karikatür öyle bir şey ki nedensiz yere kendine bir sevinç yaratamazsın.

E, tabii. Karikatür, dansöz değil ki.. Benim sende gözlediğim bir şey daha var Doğan beyciim. Bir acımasızlığın var tiplerine ve espri dünyana karşı.

- Yaptığımız şey çizgiden ibaret olduğu ve her şey orda başlayıp bittiği için iş daha kolay. Gerçekte trajedi karşısında çok daha savunmasızsındır. Masumiyet, sevgi karşısında karikatür yapamazsın. Ama yaratım çizgiden ibaret olduğu için ordaki özgülüğü kullanmak lazım. O acımasızlık dediğin şey cesaret aslında. Kafamızdaki tabular.. Acaba bu sakat adamı bu uçurumdan aşağı atabilir miyim düşüncesi vardır ya. Bence daha sertleri olmalıdır. Trajedi nezaketin içinde yer alır diye bir laf var. Yani o trajediye sen otuz sene geçirdikten sonra başına geleceğine bir kez deneysel olarak zihninde canlandırdığın zaman olup biteni daha rahat görürsün. Böylece ondan kaçabilirsin de. Bir kadının erkeğin ilişkisinde çok kötü şeyler olmak tadır, o zaman biraz sert olmak lazım; gerçeğe yakın olmak için... Çizerken biraz daha gerçeğe yakın oluyorsun, acımasızlık sanılan gerçeklik aslında. Yani nezaket gülmeye engeldir.

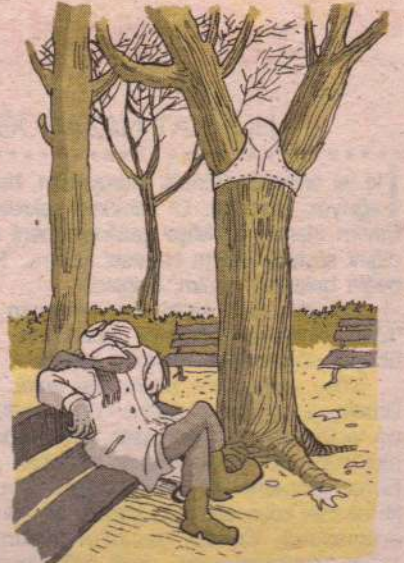
Lağım diye bir dergi çıkardın.. Yapmak istediklerini tamamen yapabildin mi şekerim?

- Lağım'ın başında bu anlattıklarımı düşünüyordum ama dergiyi yapmaya başlayınca aklıma bile gelmedi.. Çünkü dergi yapmak başka bir şeymiş. Düşünebilirsin ama yapmak kolay değil. Tecrübe yetmiyor. Çok daha büyük deneyimlerin eseri dergi yapmak. Deney olarak yaptığım iyi oldu. Bir sürü şey öğrendim. Yani öğrencisi olmak için yaptım bu işi. Borçlu falan olmadan da bitirdim. Deneyisel olduğu için, fazla iddialı olmadı ve büyük paralar da harcanmadı.

Bence iyi olmuş; çizginin, bakış açının önünü açtı...

- Faydası olmuş olabilir. Cesaretle ve hesapsızca yapılacak dergilere, yani erken öten horozlara daha çok ihtiyaç var. Yani biz hâlâ çok muhafazakarız dergilerimizde.. Bir dergide yetenekler birbirine tutunacak, ustalıklar örtüşecek... Artık sadece yetenekli insanların bir araya gelmesinin de bir işe yarayacağını sanmıyorum. Yetenekli insanlar da yetersiz kalıyor. **Birbirini tamamlayan yeteneklerin bir araya gelmesi lazım.**

- Evet, sıradan bir heyecandan doğan bir dergiyi ben doğru bulmuyorum. Bu hem profesyonel olarak...

satış açısından. Daha ciddi olmak zorunda hissediyorum kendimi.

Biz bu işin üzerine çok fazla kafa yormuyoruz. Eski dergilerde de çok fazla üstüne düşmedik. Hiç yazmadık da. Ve çok da şaşıyorum aslında, konuşurken. Çünkü birbirimize karşı önyargılarımız da var. Onun bana, benim ona karşı. Hep milletin bize attığı "yetenekli çingene çocuklar" gibi, biz de birbirimizi bazen hor görüyoruz.

- Evet geveze Metincim. İşimizi sorgulama ve tartışmada çok geciktik. Geçmişe biraz çabuk bir bakış atıp geri dönmek lazım. Bizim kullandığımız üslup Batı'dan alınmış bir üsluptur. Bir şekilde ehilleştirilmesi ve halk kültürüne uygun haline getirilmesi estetik bir devrimdir. Masada oturup karikatürü bir halk malzemesi haline getirdi **Oğuz Aral**. Biz de sonra bunu bol keseden harcadık. Bu süre içinde kimse bunun yenisi gerektiğini düşünmeden kullandı. Okur da bunu bilmedi ve okur eskisinin de değerini bilmedi. Yapanlar da gerisinin nasıl geleceğini düşünmedi. Hayattaki bir sürü birleşimi bir dergide bir araya getirmek hakikaten mümkün değil. Bizim paraya da ihtiyacımız var. Bizi koruyup, bize her yerde sahip çıkacak birtakım insanlara ihtiyacımız var. Biz kendi kendimizi varedip, bağımsızlık lezzeti altında çizeriz... Diğer kurumların başına gelen şey, bizim de başımıza geliyor, zamanla ölüyorsun. Oysa ölmemen lazım, çünkü sen bir kültürsün.

Doğan Kardeşciim öyleyse ne

yapmalı?

- Herkesten daha zeki olduğunu herkese, uygulamada da ispatlamalısın. Mizah karizmayla gitmiyor zaten. Şimdi kimse gazetecileri, yazarları, sıradan insanlar olmaktan öte görmüyor. Hakikaten de normal. Ama onları sıradışı yapacak olan şey, insanlar uyurken, onlar için çalışan, onların yapmadığı işleri onlar için yapan yönleridir. Şimdi onlar bizden sonra hareket ediyorlar. Bizse onlardan daha çok tartışıyoruz, düşünüyoruz.. Düşünceye inanıyoruz, düşünceyi yaşıyoruz, düşünceye tapıyoruz.

Düşünce de para etmiyor artık.. Biz eskiden çok gençtik ve fazla düşünmüyorduk. Espri bulmak çocuk oyuncağıydı. Şimdi bir espri bulunca bunun nereye gideceğini düşünüyorum elimde olmadan.. Çünkü yaşanmış o kadar çok şey var ki, bulduğun bir şey seni yaralıyor, ya da ince bir yerlere değiyor. Ama eskiden dünya hakkında fazla bir şey bilmiyorsun. Deli cesareti oluyor insanda. Ohoo, beni konuşturmasana oğlum, sen anlat, haydi..

- Bizim beğenimiz değişti bir kere **Metoş beyciim**. Nazikleşmiş bir gelenekle mizah yapılamıyor. İncelen zevkler mizaha uygun değil aslında. Mizahı insanın yaptığını düşünürsen, mizahı insanın içinden, bir tarafından çıkaracaksın.. Bunu gençlerin yapması gerekiyor. Mizahın kılıfını değiştirip tekrar burunlarına takmak lazım mizahı tüketenlerin. Ama mesele sadece ulaşmak da değil ki. Mesele yaşatmak, yıllarca yaşatmak.

Mizah ve mizahçı tanımını da değişti artık.. Mizah panelleri de değişti..

- Çünkü panellerde bizi sahne alan biri gibi görüyor ve onları eğlendirmemizi istiyorlar. E sen de sadece konuşmaktan yanasın. Diyalog öyle cazip bir şey değil ki. Bir sanatçıya duyulan hayranlıkta, eğlenmek aynı konular.

Mizahın içinde eğlendirmek yok mudur?

- Bir insan roman okurken eğlenir mi. Eğlenmez... Eğlenebilir, ama o bir doyumdur. Doyum eğlence değildir aslında. Doyumda eğlence yoktur. Tatminsizsen eğlenmeye bakarsın, roman okumanın nedeni bir şeyi merak etmendir. İnsanlar aslında okumaya katlanamıyor, doyum için okuyorlar.

Muhabbet çok doyurucu bir yere doğru gidiyor farkında mısın Doğancım?

- Farkındayım da çok uykusuzum de Metincim...

Keselim o zaman, zaten bir sayfa konuşmuşuzdur.

- Eyvallah, hadi çorba içmeye...

HAYVANARTBAHÇESİ

Mektup Adresi: İstiklal Caddesi Turhol Han No:373 Kat:4 Daire:7 / 80800 Beyoğlu - İstanbul • Fax: (0212) 293 32 79

Erkekler de hata yapar

**Ailenle evde sohbet ederken
Kahvaltı yaparken yemek yerken
Kızına arkadaş sabırlı ol
Kızın zarar eder, kızma da karlı ol.**

Ey hanımlar bu söz erkekler söylenir şekli varsa da sizlere de sesleniyorum. Sizler de kızmayın. Çünkü birbirinizi se-
verek evlenip kurmuş olduğunuz yuvanı-
zı herhangi bir şey için sabırsızlık yapıp,
öfkelenip kızarak birbirinize karşı kötü
söz ve kötü hareketlerde bulunarak hu-
zursuz hale getirmeyin.

Bir erkek kadının hakkına saygı göster-
mez, haksızlık yaparsa veya kadını
erkeğin yani kocasının hakkına saygı
göstermezse haksızlık yaparsa o evde
huzursuzluk olur, tartışmalar meydana
gelir ve kavgalar olur ve oluyor da ve
hatta yuvanın yıkılmasına sebep oluyor.

Şimdi erkeğin hanımına karşı davranış-
ları nasıl olmalı, kadın kocasına karşı
davranışları nasıl olmalı, bakalım.
Kadınların beğenilmeyen bur huyuna
veyahut bilmeyerek, istemeyerek yaptık-
ları hatalara karşı onlara öfkelenerek, kı-
zarak kötü söz ve kötü hareketlerde bu-
nunmak haksızlık olur.

Kıymetli okuyanlarım. Hatasız insan ol-
maz. Erkekler de hata yapar.

Bir erkeğin herhangi bir sebepten sıkıntı-
ya düştüğünde borcunu ödemekte veya-
hut geçim sıkıntısına düştüğünde hasta-
lıktan dolayı o zaman kadını kolundaki
bileziklerinden, altınından veyahüt para-
sından kocasına verebilir.

Eşler arasında herhangi bir sebepten
dolayı ayrılmaya karar verildikten sonra
ayrılmak doğru değil, barışmak güzel
amına eğer ayrılmak gerekiyorsa erkek
boşayacağı kadına haksızlık yapmadan
güzel bir şekilde ayrılmaları gerekir.

Kıymetli okuyanlarım.

Şimdi size kadının kocasına karşı davra-
nışları nasıl olmalı onu anlatacağım.

Aile içinde huzursuzluğa sebep olan bir
yanlışlıkta, bazı erkeklerin başka kadın-
ları methetmeleri.

Erkek olsun, kadın olsun insanlar bir ol-
maz. Herkesin kendi haline şükretmesi
gerekir. Beterin beteri vardır.

İnsan kendinden yüksek olana bakarsa
kendini çok düşük görür. Ken-
di kendini sıkıntıya düşürür.

Eğer insan kendinden aşı-
ğı olanları görürse, o za-
man kendisini iyi görür,

moralini düzeltmiş olur.

Kıymetli okuyanlarım.

Gelecek hafta "Anne
Baba Hakkı" konusunu
işleyeceğiz.

**Anne ve Babana
bakarken
Onların hizmetini
yaparken
Kızına arkadaş
sabırlı ol
Kızın zarar
eder, kızma da
karlı ol.**

HÜSEYİN DURSUN AMCA

Düşünceler,
özgürlüğün simgesi,
simgelerin de
özgürlüğüdür.

Peki sizin ülkenizde
özgürlük
var mı?
**E. Onur Ulusoy
Muğla**

Titreyen mum
alevlerinde kalan hüznün,
Kadehin etrafında dolaşan şarkı,
Geceye yakışan özlem perileri,
Çeker beni içine ışıktan
karanlığa

**Metin Firat
Tekirdağ**

Bir
resime düşmüşsün,
Siyahın olmadığı, kızılın çok
olduğu. Ayağın takılmış
düşmüşsün, yan yana çizgilerle
uyuya kalmış. Düşmüşsün seni
kimse bulamamış, resimdeki
güzel sanmış.

**Ahmet Özcan
Mersin**

Merhaba
Hayvan,
Öküz gibisin...
Her şey hayvanca olsun
İnsan olan anla(ya)masın.

**Sancar İlhan
Zürich**

Giderken
Bu şehrin bütün
çiçekçilerini
beraberinde götürdün sen
kurutulmuş güller veriyorum
yalnızlığa

**Faruk Kaya
Babaeski**

Uzun
zamandır artık hiç birşey
olmuyor. Ne his ne de kıpırtı...
Pusun içindeki yitileri oynuyoruz.
Kameraya el sallayın. Kirlilerinizi... Su
kaybetmiş. Bunu öğrendim
yaşadıklarından... Sadece saklamış... Dipteki
deniz yıldızlarını, deniz atlarını görmüyor
musun? Renkleri, başka türlü bir yerleri.
Akvaryum kırıldı, balık öldü... Denizlere
yolcuyum. Ben dalyorum...

**Ezgi Doğru
İstanbul**

Böyle
uzun yolculuklarda uyku
tutmaz beni hiç, hele de cam
kenarlarında oturuyorsam, ya air
olasım, ya da kalın bir roman yazasım
gelir, fakat; sanırım daha çok toyum,
harcanmamış kaç senem var
kimbilir...

**Tahir Uçuk
İzmir**

Kendine
evler, sokaklar, kentler
kurdun çocuk. Kendine koca bir
dünya... Kendine parklar,
çocuklar, denizler kurdun.
Şimdi eşliğinde çıldırmanın. Şimdi kendi
galaksinde yapayalnız bir yıldız kurduğun
dünyanın. Sesine ses veren yok çoktandır.
Ekmeğin küflü, şarabın DERDALAN.

**Erol Çelik
Trabzon**

Damsız girdim hayata.
ama aşkı görünce;
Ödümüne kanştı
yalnızlığım.
Yalnızlığı sevdim.
Kendi doğrularımın sınırları
beni esir alsa da,
vazgeçemedim.

**Ali Ulubay
Yaş 17 - İzmir**

Küresel köyün çobanları
Hayat her zaman şeydir
En fazla ölürsün.
Sonra da şey olursun.
Yaşarsın

**Gökçe Özkan
İstanbul**

Geliyorlardı,
yalınayak
at, eşek
yorgan, döşek
Ardından,
kirliler bir savaşın;
geçmişlerini bırakarak
Dedeler, nineler
fakirliğinde sürgünün,
çıplak ayakları,
çalıdan, çırpıdan,
kanayarak

**Sakine Atasoy
Sivas**

Avucumda
elin,
Göz kapağımda
resmin,
Uyurum sen,
Uyanırım sen;
Nerdesin?.

**Alkolik Kanarya
Ankara**

Gece
bittikten sonra,
gün doğmamış.
Kimsecikler doymamış,
Her şey 1000 yokmuş
1 varmış!

**Levent Öğretmen
Hakkari**

Akşamın
sıkıntısında yken,
Büfe'de gördüm
HAYVAN'ı
Öküz olduğumu
unutmadan.

**Lokman Çiçek
Van**

Aşkı
tanımlamak zor iş,
bundan daha zor olanı da
galiba gerçek aşkı
tanımlamak.

**Esat Öznu
İstanbul**

"Dosttur
ayna,
kırılsa çirliçiplak
kalır dünya"
diye ekledi,
ama ne zaman
geleceğini
söylemedi.
Sonra ayna
kırıldı,
sır dağıldı...

**Cüneyt Tabanoğlu
Ankara**

İsterdim ki coniler
bu topraklara ayak
basmasınlar.
Hayat kadını olsalar da
kadınlarımızla yatmasınlar.

**Abdullah Şevki
Ankara**

"Bu sevgisizlik,
bu ruh yalnızlığı
öldürecek beni!
Diyoben gibi elimde fenerle,
"insan" anyorum
zombilerin arasında
gündüz vakti!"

**Artemis
İstanbul**

21 Mart 2003 Cuma • Haftada Bir Yayınlanır • İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Metin Üstündağ

Genel Yayın Yönetmeni: Metin Üstündağ • Editörler: Hatice Meriem, Ferzende Kaya • Asistan: Evren Barın

Grafik Tasarım: Serdar Karataş, Azad Aktürk • Genel Müdür: Orhan Açar • Satış Müdürü: Cüneyt Aydın

Adres: İstiklal Cad. Turhol Han. No:373 Daire:7 Beyoğlu/İSTANBUL • Tel: 0212 293 32 77 - 78 • Fax: 0212 293 32 79

ISSN 1303 - 944X • Yayıncı: PAK Basın Yayın • Baskı: İllık Matbaası (0212 880 40 75) • Genel Dağıtım: DPP (0212 622 22 22)

Savaş bir
israftır..

Hayatın
kazançlarını
silip süpürür

Eugene O'Neill

En kötü
barış
en haklı
savaştan
iyidir

Cicero

Savaş
hiledir
hileden
ibarettir

H. Muhammed

Savaş yok
ettiğinden daha fazla
kötü insan
ortaya çıkardığı için
berbattır

Yunan Atasözü

Ulusun yaşamı
tehlikeyle
karşı karşıya
kalmadıkça
savaş bir
cinayettir

Atatürk

BİR YERE GELDİK Kİ
HIÇBİR SOKAĞIN ADI YOK.

Cemal Süreya

Savaş
ölümün
bayramıdır

Hint Atasözü

Savaş sebep
insan değil

eşya
ilişkileridir

Reusseau